

पत्र सं०

६२७१

विषयः वेदः

क्रम सं० ३

नाम तिरुक्कम्

(उत्तरवल्कुम्) ~~३१४४५~~

प्रत्यकार

पत्र सं०

१-७७

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

२९

पंक्ति सं० (पङ्क्ते)

९

आकारः

C^४ x ४^३

लिपिः

दे. ना.

आधारः

कौ. गे. ज.

वि० विवरणम्

002159

१९१७ ई.

दि २५.

पी० एस० यू० पो०—७७ एस० सी० ई०—१९५१—४० ०००

India Gandhi National
Centre for the Arts

५० सं०
६२७९

दि. २५

॥ अथनेरुक्त उत्तरषट्प्रारंभः ॥

ने. पु. १

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॥ ॥ अथातो देवतं तद्यानिनामानि प्रापान्यस्तुतीनां दे-
वतानां तद्देवतमित्यावक्षते सेषादेवतोपपत्तिस्तान् यत्कामः कुर्यात्संस्तुतेन ताया मा-
र्थप्रत्यभिच्छंस्तुतिं प्रयुक्तेन देवतः समं शोभयति तास्त्रिविधाः कृचः परोक्षकृताः
प्रत्यक्षकृताः आध्यात्मिक्यश्च तत्र परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यन्ते
प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इन्द्रो दिवः इन्द्रः इन्द्रो पृथिव्या इन्द्रमिन्द्राधिपो
इह दिद्रेणेतेन सर्वो देविषाणां इन्द्राय सामगायतनेन्द्रादृते पर्वतधाम किं न
इत्यनुवीर्याणि प्रबोचमिन्द्रे कामा अभयं सतेत्यथ प्रत्यक्षकृतमध्यमपुरुषयो
गास्तमितिवैतेन सर्वनाम्ना त्वमिन्द्रादधिविनः इन्द्रमुजो जहीत्यथापि प्र-
त्यक्षकृतास्तोतारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसतक

३

ण्वाः अभिप्रगायतोपेतकुशिकाश्चेत्यध्वमित्याध्यात्मिक्य उत्तमपुरुषयोगा-
अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथेतद्दिद्रेवेकुण्डोलबसक्तवागांभृणीयमिति ॥ २ ॥
परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृतार्चमंजुभूयिष्ठाः अल्पज्ञाः आध्यात्मिकाः अथापि स्तुतिरे-
व भवति नाशो वाहः इन्द्रस्यनुवीर्याणि प्रबोचमिति यथेतस्मिन्त्वक्तेयाव्याशोरेव
नस्तुतिः सुवक्षा अहमस्मीत्याभूयासं सुवचं मुखेन मुञ्चुताणीभ्यां भूयासमिति तदे-
तद्कुण्डलाध्वर्यवेयाज्ञेषु च मंत्रैश्चथापिशपथाभिशापो ॥ अद्यामुरीयुयदियानुधा-
नो अस्मि ॥ अथासर्वैरेदं शोभिर्वियुयादित्यथापिकस्यचिद्रावस्याचिरव्यासी ॥ न
मृत्युरसीदमुन्नतहि ॥ तम आसीत्तमसागूकूमग्रे ॥ अथापि पमिदेव नाकस्मात्रि-
शोवात् ॥ सुदेवाः अद्य प्रपतेदनाहत ॥ न विना नामियदिवेदमस्मीत्यथापि निहाप्र

नै० ३०

२
व

से॥ केवलं यो भवति केवलं ही॥ भोजस्येदं पुं कृषिणी वेशे मेख मसुसुतैः घृतनिंश
वरुषिप्रशंसा चैव मुञ्चा बचैरभि प्रायेर्षीणां मंत्रदृष्टयो भवति॥ ३ ॥ तद्येनादि
एदेवता मंत्रसिद्धेता पपरीसायदेवतः स यज्ञो वा यज्ञांगं वा तदेवता भवंत्यथा यत्र
यज्ञां व्याजा पयसा इति याजिष्ठा गारांसाः इति नैकैकाः अग्निना साकामदेवता स्यात्वा
योदेवता वात्सिया चारै बद्धं लोके केदेवदेवत्यमतिथिरेवत्यपि तदेवत्यं याज्ञदेवता मे
जइत्यपि सदेवता देवता वत्तयं तयथा प्रभृती न्योषधि पर्यंता न्यथा प्यष्टे इहानि स
नमन्यता गं न निवार्यो देवता न प्रत्यक्षदृश्यमेतद्वतिमाहाभा ग्यादेवता याः एक आत्मा
बद्धास्तु यतः एकस्यात्मनो ये देवाः प्रत्यंगा निभवंत्यपि वस्तुनां प्रकृतिभूमभिर्क
पयस्तुवंतीत्याहुः प्रकृति सार्वनाम्या चैतरेतरजन्मानो भवंतीति नरप्रकृतयः कम

२

जन्मानः आत्मजन्मान आत्मे वैषांतर्यो भवंत्यात्माश्वाः आत्मासु धमात्मेष्वका आत्मास वदे
वस्यदेवस्य॥ ४ ॥ तिस्र एव देवता इति नैकैकाः अग्निः पृथिवी रुद्रा नो वायुर्वैश्रवांत
रिक् रुद्रा नः सूर्यो घृष्टा नस्तासां माहाभा ग्यादेकैकस्या अपि बहूनि नाम पयानि भवं
त्यपि वाकर्म पृथक्काद्यथा होता ध्वयुक्त्रैल्लोकांतत्यप्येकस्य सत्तोपि वा पृथगे बभूवुः पृ
थग्यस्तुतयो भवंति तथा भिधाना नियथोः एतत्कर्म पृथक्कादिति बहवोपि विभज्य क
र्मणि कुयुस्तत्र सखा नैकत्वं संभोगे त्वं केचोपेक्षितं यथा पृथिव्यामनुष्याः पश
वो देवा इति स्तानेकत्वं संभोगे कत्वं दृश्यते यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाय्या रिस्या
भ्यां च संभोगे अग्निना चैतरस्य लोकस्य तत्रैतं नर राष्ट्रमिव॥ ५ ॥ अथाकारचित्त
नदेवता नो पुरुष विधास्युरित्येकैव तनावहूडिस्तुतयो भवंति तथा भिधाना न्यथा

विषोऽरुषविधिकैरंगैः संस्तूयं ॥ कृषातः इंदुः स्वरस्य वा द्युत्तमं गुण्यामं च वक्राशि
 स्ति ॥ अथापिषोऽरुषविधिकैर्द्वयसंयोगैः ॥ आह ॥ गुह्यं हि विद्यामिदं याहि ॥ कृष्याणी
 र्जायासुरणं गृहे न ॥ अथापिषोऽरुषविधिकैः कर्मभिः ॥ अहं इपि बन्धुप्रसिद्धस्तस्याशुक्ल
 णं शुभीहवं ॥ अपुरुषविधासुरित्यपरमपितुयदृशते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधं तद्यथा
 निर्वायुरादित्यः पृथिवी चंद्रमा इतियथा एतच्चतनावद्विस्तुनयो भवंतीत्येतनान्य
 प्येवं स्तूयंतं यथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानियथा एतत्पुरुषविधिकैरंगैः संस्तूयं
 तः इत्येव तनं च ये तद्वत्समिक्कंदंति हरितेभिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथाः एतस्यो
 रुषविधिकैर्द्वयसंयोगैरित्येतदपितादृशमेव पुष्टिश्च सुखं यं युजंसे सिंधु
 रश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथाः एतत्पुरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतदपितादृशमेव वा

तुश्चिद्विद्वद्विरयमाश्रतेति ग्रावस्तुतिरंवापिषोऽरुषविधासुरविधापुरुषविधानाम
 वंसतां कर्मात्मान एतं स्तूयंथाय ज्ञेयजमानस्येष चारव्या न समयः ॥ ७ ॥ तिस्रः
 एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामो येनान्यनिभक्तीन्ययं
 लोकः प्रातः सवर्नवसंतो गायत्री त्रिहक्लो मारथं तरं सार्धं च देवगणाः समाभ्याताः प्र
 थमेऽङ्गने ग्नायी पृथिवीं तैस्त्रिंशया स्य कर्मवहनं च हविषामावाहनं च देवता नैय
 च किंचिद्विद्विषयिकमुज्ज्वलं कर्मवतं दद्यात्संस्तुतिको देवः इंदुः सोमो वरुणः पर्जन्यः
 ऋतवः आग्नेवैष्णव इति नृत्तं स्तुतिर्कादशतया पुविद्यते थाप्याग्रापो हर्नंतु स
 त्वं स्तुते तां विभक्तिस्तुतिमुचमुदाहरति ॥ ८ ॥ पूषा त्वेत्तं भ्यावयतु प्रविहानं न ह
 शुभं भवं न स्पृगापाः ॥ सत्वे तेभ्यः परिरददन्ति नृभ्यो मिदं देव्याः सुविद्विष्येभ्यः ॥ पूषा त्वे

ने० ३०

४

तः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपथं भुवनस्य गोपाः इत्येव हि सर्वेषां भूतानां गोपायिता रिते
सत्वे तेभ्यः परिरक्षन्ति तन्मरुति सांशायिकस्तृतीयः पारः पूषा पुरस्तात् तस्यान्वादेशः इत्ये
कमन्निरूपयिष्यते तस्य प्रकीर्तनेत्यपरः ॥ अग्निर्देवेभ्यः सुविद्विद्येभ्यः ॥ सुविद्वंभं नभ
वति विद्वन्नेवैकोपसर्गाद्दातेर्वास्याद्युपसर्गात् ॥ ९ ॥ अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षे
क्षे माभ्यंदिनं सर्वं ग्रीष्मस्त्रिष्टुष्यं च दशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समान्नाम
धमे स्तानैयाश्च स्त्रियोथास्यैकर्मरसानुप्रदानं हव्योपाचका बबलकृतिदिंक
मैव तदथास्य संस्तुविकारोऽग्निः सोमो वरुणः पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः च
वर्तः कुक्षो विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तुयते पूषा रुद्रेण च सोमो ग्निना च
पूषावातेन च पर्जन्याः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयः सर्वं

ता

४

र्षाजगतीसप्तदशस्तोमो वैरुप्यं सामये च देवगणाः समान्नाम ॥ उत्तमे स्तानैयाश्च स्त्रि
योथास्यैकर्मरसादानं शिमभिश्चरसाधारणं यच्च किंचित्त्ववह्निर्तामदित्यैकमैव तत्र
द्रुमसाबायुना संवत्सरेणेति संस्तुवः एते चैव स्तान्येहैष्टुच्छंदस्तोमपृथग्यभक्तिरे
षमनुकल्पयित्वा शरदनुष्टुबेकविंशस्तोमो वैरुप्यं सामिति पृथिव्याय तनानि हेमंतप
क्षिस्त्रिणवः स्तोमः शाकरसामेयं तदरिषाय तनानि शिशिरातिच्छंदस्त्रयस्त्रिंशस्तो
मो वैरुप्यं सामिति शुभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रा मननाच्छंदसिच्छादनीक्षोमस्तवनायुमु
र्यजतेः सामसंमितमृचास्यतेर्वचोसमं मेनः इति नेदानां गायत्री गायते स्तुतिकर्मणि स्त्रि
गमनावाविपरीता गायते मुखादुदपतति च ब्राह्मणमुष्णिगुक्तातामवतिस्त्रिं
तेर्वास्यात्कृतिकर्मणः शुष्णा विष्णोर्वैद्योपमिकमुष्णीषं स्त्रायतेः ककुप ककुभिनी

५३

[illegible]

प्राधान्यस्तु तितत्समामनेयोतकर्मभिर्ऋषिर्देवतास्तोतिस्त्रहापुरंदर इति तान्य
 व्येके समामनंति पूयांसितुसमाभ्यानां ह्यंजनमात्रं तु तत्तस्याभिधानस्य भवति यथा
 ब्राह्मणाय बुभुक्षितायो दनं देहि स्वाताया तु देपनीपियासुते पानीयमिति ॥ १३ ॥ अथा
 तोनुक्रमिष्यामि अग्निः पृथिवी रुद्रा नस्तं प्रथमं व्याख्यामि अग्निः कस्मादप्रणीर्भवत्यग्रं स्या
 तेषु प्रणीयते गं नयति स नममात्रो क्रोपनो भवतीति स्तोत्रादधीर्विनक्रोपयति न स्नेहति
 त्रिभ्यश्चारव्यातेभ्यो जायत इति शाकपृणि रिता इति कार्ग्याहानीतात्सु सत्वेति कारमा
 इते गकारमनं केर्वा दहते वा नीपरस्तस्येषा भवति ॥ १४ ॥ अग्निमालिपुरोहितं युत्स्य
 देवमृत्विजं ॥ होतारं त्वधातमं ॥ अग्निमालिग्नं याचामीहिरथ्येषाकमोवापुरोहितो प्रदकर्मो
 व्याख्यातो यज्ञश्च देवो दानाहा दीपनाहाद्युखानो भवतीति वायुदेवकामो देवता

होतारं ह्यतारं हुहोते होते त्योर्णवाभोरत्वधातमं रमणीयानां धनानां दानमैते तस्येषां प
 रम्भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वैर्भिर्ऋषिभिरीन्द्रो नृत्तं नैरुत ॥ सदेवां ह हवस्वसति ॥ अग्नि
 र्यः पूर्वैर्ऋषिभिरीक्षितव्यो बंदिनव्योऽस्माभिश्च न वतरे ॥ सदेवा निहाव हत्विति सन मन्ये
 ता यमेवानि रित्यप्येतेऽन्तरे ज्योतिषाः ॥ अग्नीऽज्येते न तो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभि
 प्रवंतु समं न वयोषाः कल्याण्यः ॥ स्मयमाना सोऽअग्निः ॥ घृतस्य धाराः समिधौ न संतु
 ना जुषाणो ह्यतिजातवैराः ॥ अभिन वंतु समनसाः ॥ इव योषाः समनं समनना ह्यसमान
 ना ह्यं कल्याण्यः स्मयमाना सोऽअग्निमिलोपमिकं घृतस्य धाराः ॥ उदकस्य धाराः समि
 धौ न संतनं सति श्चानि कर्मावानमतिकर्मावाः ॥ ना जुषाणो ह्यतिजातवैराः ॥ ह्यति
 त्रेष्वाकर्मा विहर्त्यतीति समुद्रा इर्मिर्मधुमां उदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यते समुद्राद्येवा

३॥ उदेतीति च ब्राह्मणमथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सवदिवताः इति तस्योत्तराध्या
 से निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इन्द्रमित्रं वरुणमुग्निमादुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् ॥
 एकं स हि प्राबं दुधावदं त्यधियं ममातु रिस्थानमाहुः ॥ इममेवाग्निं महान्तमात्मानं
 मेकमात्मानं बद्धुधा मेधाविनो वदन्तीन्द्रमित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गरुत्मेतं दिव्यो दिवि
 जी गरुत्मानं गणवानगुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु सूक्तं भजते यस्यैह विनिर्गुण्यते य
 मेव सोऽग्निर्निपातमेवेतेऽन्तरे ज्योतिषाः ॥ एतेन नाम धेयेन भजते ॥ १८ ॥ जातवेदाः
 कस्माज्जातानि वेदजातानि वेन विदुर्नाते जाते विद्युत इति वा जातवितो वा जातधनो
 जातविद्यो वा जातप्रज्ञानो यत्तज्जातः पशून्विद्येति तज्जातवेदसो जातवेदस्वमिति दत्ते
 ब्राह्मणं न स्यात्सर्वा दृश्यशबोधि मभिसर्पतीति च तस्येषा भवति ॥ १९ ॥ प्रनृत्तं

जातवेदसमश्वाहि नोतवाजिनं ॥ इदं नो बहिर्हासदं ॥ प्रहिणुत जातवेदसं कर्मभिः समश्वा
 वानं मपि वापमाथस्यादश्वमिव जातवेदसमिति दीनो बहिर्हासीदत्विहितं देतरेकमेव जा
 तवेदसंगा यजंतं दशानयीषु विद्यते यत्तु किं विदग्धेन तज्जातं वैसानोत्तुर्जनयुज्यते स न
 मन्यतायमेवाग्निमिष्येत् ॥ उत्तरज्योतिषा जातवेदसी ॥ उत्त्येत तोनुमध्यमः ॥ अभिप्रवं
 त समनेव योषाः इति नयुरस्ताद्वाग्वातमथासावादित्यः ॥ उत्त्येत जातवेदसमिति तदु
 परिष्ठाद्वाख्यास्यामोयुस्तु स्तुलं भजते यस्मै हविर्निरूप्यते यमेव सोमिर्जातवेदानीया
 तमेवेते ॥ उत्तरज्योतिषाः एते न नामधेय न भजते ॥ २० ॥ वैश्वानरः कस्माद्विश्वानर
 नयति विश्वः एनं नरा नयंतीति वापि वा विश्वानर एव स्यात्प्रसृतः सर्वाणि भूतानि तस्य
 वैश्वानरस्तस्यैषा भवति ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्य सुमंतो स्यामराजा हि किं भुवनानामभिधीः ॥

इतो जातो विश्वमिदं विचष्ट वैश्वानरो यत तत्सर्वेण ॥ इतो जातः सर्वमिदमभिविपश्य
 तिवैश्वानरः संयतते सर्वेण राजायः सर्वेषां भूतानामभिद्रयणीयस्तस्य वयं वैश्वा
 नरस्य कव्याप्यामौतो स्यामिति तत्को वैश्वानरो मध्यमः इत्याचार्यो वर्षकर्मणारेण
 स्तोति ॥ २२ ॥ प्रन्महिल्वं प्रुमस्यो वयं पूर्वो वृत्रहणं सर्वतो वैश्वानरो दस्युम
 ग्निर्जपन्वाहं अधूतो काष्ठा अभवशं वरमेव ॥ प्रब्रवीमि तन्महत्वं माहाभाग्यं वषभ
 स्यदर्थं नुरपायं पूर्वः पूरयित्वा मनुष्या वृत्रहणं मेघहनं सवतं सेवते वर्षकामा
 दस्युर्दस्यतोः क्षयाथो दुपदस्यं त्यस्मिन् प्रसाः उपुदा सयतिकर्मणि नमग्निवैश्वा
 नरो भून्नवाधुनोदपः काष्ठा अभिनज्ज्वरं मेघमथासावादित्यः इति पूर्वयाज्ञिका
 एषां लोकां नरो हणं सवनानां रोहः आम्नाते रोहात्यस्य वरोहश्चिकीर्षिर्नत्ता मनु

ने०५०

कृतिहीनाग्निमारुतेऽश्वैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्यते सोऽपि न स्तोत्रियमाश्नुते
 नियोहि भवति तन आगच्छति मध्यस्त्रा न देवता रूद्रं वमरुतश्च न तो निमिह स्त्रानम
 त्रैव स्तोत्रियं शंसत्यथा विवैश्वानरीयो हार शक्यलो भवत्येतस्य हि हार शक्यं कर्मया
 पित्रा लोभं भवत्यसौ वाऽआदित्यो निर्वैश्वानर इत्यथापि निवित्तोऽयं वैश्वानरी वैभो
 व्या यो द्योभात्या पृथिवी र्निषेध हि द्यावा पृथिव्यां भासयत्यथा पिच्छं दोमिकं सूक्तं तो
 यं वैश्वानरं भवति दिवि पृष्टोऽश्रो च तैत्यथा पिह विष्णोती
 यं सूक्तं सोऽयं वैश्वानरं भवत्ययमेवाग्निर्वैश्वानर इति शाक पूर्णा विवैश्वानर विवत्य
 ते उत्तरे ज्योतिषा विवैश्वानरोऽयं यन्ताभ्यां जायते कथंचयमेताभ्यां जायत इति यत्र वेद्युत
 शरणमभिहंति यावदनुपात्ता भवति मध्यमं धर्मं वा तव इव सुदं धनः शरीरो पशम

न भुवा दीव्यमानः एवायं सं पद्यते उदको पशमनः शरीरं शरीरं रथादित्या उदीचि प्र
 थमस्तमा हृत आदित्ये कं सं वा मणि वापरिमर्ज्य प्रतिस्तेरयत्र शुक्रतो मयं मसं स्य
 रयिन्धारयति तत्प्रदीप्यते सोऽपि मे वसं पद्यते थाप्या ह वैश्वानरो यत ते स्वर्गेणेति न च पु
 नरात्मना त्मानं संयतते न्येनैवा न्यः संयततः इतः प्रमाद धात्वमुतो मुष्यरश्मयः प्रादुर्भ
 वंती तोऽस्पा विषं स्तयोर्भासाः संसं गदं ह्वे वम व ह्ये त्पयान्येताऽग्नौ तमिकानि सक्तानि
 त्ता नि भागानि वा सा वित्राणि वसो र्याणि वा पोष्णा नि वी वैश्वदेव्या नि वतिषु वैश्वानरीयाः वैश्वदेव्या
 प्रवाहाः अभविष्यन् आदित्य कर्मणा चैनमस्तोष्यन्ति सुदेवीत्यस्तमेवीति विपर्यया
 त्या न्येये वैवति सूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रवादा भवत्यग्निकर्मणा चैनं स्तोतीति न ह सीति प
 वसीति दहसीति यथाऽतर्हर्षकर्मणा येन स्तोतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते समायेन

ने०३०
९

उदकमुच्चैः प्रवृत्ता ह भिः ॥ भूमिं पुनर्न्याजिन्वति दिव्यं जिन्वन्त्युग्रयः ॥ इति सानिगदव्या
ख्याता ॥ २१ ॥ कृष्णानि यान्हरयः सुपुष्पाः अपोरसानादि वृमुत्पातं वि ॥ नः ॥ आ
र्यवृत्तत्सर्दनादुनस्पादिद्वितेन पृथिवीमुद्यते ॥ कृष्णानि रयणं रात्रि रादिद्वयस्य हरयः
सुपुष्पाहरणा आदि त्यस्मयस्तो यरा मुतो वाचः पर्यावर्तते सहस्रजना उदकस्यादि सा
दय घृतेनोदकेन पृथिवीमुद्यते यतमि सुदरुणमं जियते सिं वतिकर्मणोथा वि
आहणं भवंत्यग्निवां रतेन वृष्टिं समीरयति धाम च्छरिवत्पलुं वै भूत्वा वर्षति मरुतः
स्रष्टां वृष्टिं नयति यदा खलु वा असावादित्यो न्यदु शिमभिः पर्यावर्तते यवर्षतीति
पथोः स्तद्विहात्यत्यवरोहं श्रिकीर्षित इत्याम्नायवचनोदेत इवति यथो एतदेवा न
शियो ह्यदशकपालो भवतीत्यनिर्वचनं कपा स्तानि भवंत्यस्ति हि सौर्यः एक कपालः

९

पंचकपालश्च यथो एतद्वाह्युणं भवतीति बडु भक्तिवादीनि हि ब्राह्मणानि भवति पृथि
वी वैश्वानरः संवत्सरो वैश्वानरो ब्राह्मणो वैश्वानर इति यथो एतन्नि वित्तो र्य वैश्वानरी
भवतीत्यस्येव सामवर्तितो विद्वो मानुषीभ्यो दीदेदित्येव हि विद्वो मानुषीभ्यो दीयते
यथो एतच्छांरो मिकं सूर्यसौर्य वैश्वानरं भवतीत्यस्येव त इवति जमदग्निमिरादुतः
इति जमदग्नेयः प्रजामिताग्रयो वा प्रज्वलिताग्रयो वतिरेभिदुतो भवति यथो एतद्
विष्वांतीयं सूर्यसौर्य वैश्वानरं भवतीत्यस्येव त इवति ॥ २५ ॥ हविष्वांते मज्ज
स्वर्वादि दिविस्पृश्यादुतं जुष्टमग्ने ॥ तस्युभर्मणे भुवनाय देवा पर्मणे कं सुधया प
प्रथं त ॥ हवि र्यत्यानीय मज्जरस्य विदि दिविस्पृश्यभिदुतं जुष्टमग्ने तस्युभरणा य
वभावाय च धारणा क्वेति यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो देवाः रममग्नि मन्ते नोप प्रथंता

ने० उ०
१०

दूतो

थाप्याह॥ २५ ॥ अवा मुपस्ते महिषा अगृभ्यात् विशोपज्ञानमुपतस्तु क्रमियं॥
आदुतेऽग्निर्मभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वायरावतं॥ अवा मुपस्तु परस्ते
महत्प्रेतरिक्षलोक आसीनामहातरति वागृह्णत माध्यमिकदेवगणा विशा
वराज्ञानमुपतस्तु क्रमियं मृग्यंतमिति वा र्वनीयमिति वा पूजनीयमिति वा ह
रद्यदेवानां विवस्वत आदियाद्विवस्वान्विवासनवाप्रेरितवतः परगता इपि वा
स्याग्ने वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहारीमाह मातरिश्वावायुमीत र्यन्तरिक्षे स्वसि
तिमातयश्च नितीति वा येन मेताभ्यां सर्वाणि स्खानान्यभ्या पादं स्तोति॥ २५ ॥
मूर्धाभुवोर्भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्॥ माया मृत्यु ज्ञिमानां
मेतामपो यत्पूणिश्चरति प्रजां॥ मूर्धामूर्तमस्मिन्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भू

१०

सं

तानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्स एव प्रज्ञां केतां मयं ते यजिष्याम
देवानां ध्वजिष्कमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्स एव प्रज्ञां केतां मयं ते यजिष्याम
स्तानान्यनुचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्व्वनार्य॥ २० ॥ स्तोमं नृहिद्विदे
वासो अग्निमजीजनून्ध किंभीरोदसि प्रां॥ तमू अरुणवन्नेधामुवेकं सः ओषधीः पचति
विश्वस्त्वा॥ स्तोमेन यं हिद्विदेवासो अग्निमजं यन्उक्तिभिः कर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापृ
रणोतमकुर्वन्नेधामावायं पृथिव्या मंतमिसेदिवीति शाकपूणि र्यदस्य दिवित्तीयं तदसावादि
त्यदति हि त्राह्मणोतरं नीरुयस्त्वोत्थयेन मेतयादित्यो कृत्यस्त्वोति॥ २० ॥ यदेन मरुदधु
र्यज्ञिया सोद्विदेवाः सूर्यमादितेयं॥ यदा च रिष्णा मिथुनावभृता मादित्या पश्यन्भुवनां
विश्वं॥ यदेन मरुदधु र्यज्ञियाः सर्वे दिविदेवाः सूर्यमादितेयमदितेः पुत्रैर्यदा च रिष्णा मिथुनो

न

प्रादुरभूतां सर्वदा सहचारिणां बुधाश्चादित्यश्चेमिथुनो कस्मान्मिनोति श्रयतिकर्माद्युः
इतिनामकरणः ॥ २७ ॥ कारोवानयतिः परो वनिर्वासमाश्रिता वन्यो न्ययतो वनुतो वा
मनुष्यमिथुनावयतरमादेवं मेथंता वन्यो न्यवनुतरति वा येन मेतयाग्नीकृत्यस्तो
ति ॥ २८ ॥ यत्रावर्देतेः अवर्ः परश्च यज्ञयोः कतरो नो विवेद ॥ आशिकुटिसिधुमादंस
खायो नक्षंतयज्ञकः इदं विबोचता ॥ यत्रावर्देते देव्यो होतारो वयं चाग्निस्त्वो वमध्यमः
कतरो नो यज्ञे भूयो वेदेत्याशक्रुवंति तत्सह मदन्समानारव्यानाः क्रत्विजस्तेषां यज्ञे
समश्रुवानानां को नरदं विवक्ष्यतीति तस्योत्तराभ्यसेनिर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावुन्मात्रमु
षसो न प्रतीकं सुपुण्यो वसंते मातृभिश्च ॥ तावदध्यासुर्पयज्ञमायन्त्राह्मणो होतुरव
रो निषीदन् ॥ यावन्मात्रमुषसः प्रत्यक्तं भवति प्रतिदशेनमिति वास्त्युपमानस्य संप्रत्य

ये प्रयोगः ॥ इहे वनिधेहीनियथा सुपुण्यः सुपतनाः एतारात्रयो वसंते मातृभिश्च न्योतिर्व
णस्य तावदुपरधाति यज्ञमागच्छन्त्राह्मणो होता स्यान्नेर्होतुरवरो निषीदन् होतृजप
स्त्वनग्निर्वैश्वानरीयो भवति देवसजितरेतत्वाद्यणतमिंहोत्राय सह पित्रां वैश्वानरेणेतीम
मेवाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोतमं वापितरं सुसुक्तं भजते यस्मै
हविर्निरुप्यते यमवसोऽग्निर्वैश्वानरो नियातमेवैते उत्तरेऽप्योतिर्गो ॥ एते न नाम धेयेन भजे
ते भजंते ॥ ३३ ॥ ॥ अथातो देवतमिंशेदितः परोक्षकृतास्तद्येति स्वीत्याकारचित्तमपु
रुषविधं तत्सिद्धः एव देवता इत्युक्तं पूषात्वाद्येतानीन्द्रमर्कान्यथैतान्यादित्यमर्कानि मंत्रा
मनाज्जगती गतं तममथातो नुरुमिष्यामोऽग्निमीडेभिः पूर्वैर्धिरभिप्रवंते इन्द्रमित्रातवे
रः कस्मात्पुनर्न जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्देवानरस्य प्रदूमहिवं रुष्णां नियानं हविष्या

तमपासुपरेडमूर्धाभुवस्तोमेनहियदेदेनयत्रावदेतेयावन्मात्रमेकत्रिशत॥ ४
इति नैरुक्तैः समो ध्यायः॥ ॥ ७३ ॥ इविणोदाः कस्मादुनं इविणमुच्यते यदेन दमि
वंति बलं वा इविणयदेनेनाभिद्वंति नस्य दाता इविणोस्तस्यैषा भवति॥ १ ॥ इविणो
दा इविणसो ग्रावहस्तासो अध्वरे॥ यज्ञेषु देवर्माकते॥ इविणो दयस्त्वं इविणस रन्ति
विणसादिनः इति वा इविणसाजिनः इति वा इविणसस्तस्मात्पि बलिति वा॥ यज्ञेषु देवर्मा
कते॥ यावन्ति स्तुवंति वर्धयन्ति पुजयन्तीति वा तन्को इविणो दा इन्द्र इति क्रौलुकिः सब
लधनयोर्दातृ तमस्तस्य वसवी बलरु निरोजसो जातमुत मन्यः एनमिति वा हाथाय
ग्निं इविणो दस माहेषु पुनरेतस्माज्जायते॥ योः अश्मनोरंतराग्निं जजान स्यपि निगमो म
वस्यथाप्यनुयाजेषु इविणो दसाः प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्य

थाप्येनं सोमपानेन स्तोत्रथाप्याह इविणो दाः पिबतु इविणो दसाः इत्ययमेवाग्निर्इविणो
दाः इति शाकपूणि एषेयेष्वेव हि स्तुक्तेषु इविणो दसाः प्रवादा भवंति॥ देवा अग्निधार
यं इविणो दामित्यपि निगमो भवति यथोः एतत्स बलधनयोर्दातृ तम इति सर्वासु दे
वतस्त्वैश्वर्यं विद्यते यथोः एतद्देवसो जातमुत मन्यः एनमिति चाहेत्ययमप्यग्निरोज
सा बलेन मथ्यमानो जायते तस्मादेन माह सहसस्युजं सहसः सन्नुत हसो यदुयथो एत
दग्निं इविणो दस माहेषु पुनरेतस्माज्जायते॥ योः अश्मनोरंतराग्निं जजान स्यपि निगमो म
वस्यथाप्यनुयाजेषु इविणो दसाः प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमिति भवत्य
पीणां पुत्रोः अधिराज एष इत्यपि निगमो भवति यथोः एतत्तेषां पुनः पात्रस्यैद्रपानमि
ति भवतीति भक्तिमात्रं तद्भवति यथा वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणां यथोः एतत्सो
मपानेनैवं स्तोतीत्यस्मिन्नप्येन दुपपद्यते॥ सोमं पिबमं दसानो गणश्चिभिरित्यपि नि

ने०३०
१३

गमोभवतियथोऽत इविणोराःपिबतुअविणोदसःइत्यस्येवतइवति॥ २ ॥ मेघं तु ने
वङ्गयोयेभिरीयसेरिषण्यन्वीकयस्वावनस्पते॥आयुयाधृष्णाअभिगूर्यात्वंनेवास्ति
मङ्गविणोदःपिबोऽनुभिः॥मेघं तु नेवङ्गयोबोढवियेयोस्यरिष्यन्टदीमवावृयधृष्णा
अभिगूर्यात्वंनेदीयाइष्ययाइष्ययाधिषण्याधिषणाभवाधिषणावामिधेवेदधाल्यैषी
तादिनीवाधोसानिनीतिवावनस्पतरत्येनमाहेषहिवनानापातावापालयितावानंवनोते
पिपतुभिःकालैः॥ ३ ॥अथातःआप्रियःअप्रियःकस्मादत्रोतेःप्रीणातेवाप्रीभिराप्रीणा
नीतिवज्राज्ञातासामिधःप्रयमागामीभवतीध्मःसमिधनातस्येवाभवति॥ ४ ॥समि
धोअद्यमनुषादुरोणेदेवोदेवान्यजसिजातवेदः॥आववहमित्रमहश्चिकित्त्वान्वदूतःकु
विरसिप्रचेता॥समिधोऽयमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहदेवोदेवान्यजसिजातवेदःआववहमि

१३

त्रमहश्चिकित्वात्तेतनावान्वदूतःकविरसिप्रचेताःप्रहृष्यचेतायज्ञेभ्य इति काथ्यको
ग्निरितिशाकपूणिस्तनूनपादय्यंभवतिनपादित्यनन्तरायाःप्रजायानामधेयानि
र्णततमाभवतिगौरव्रतनूरुच्यतेतताअस्याभोगस्तस्यान्ययाजायतेपयसःआ
ज्यंजायतेग्निरितिशाकपूणिरापोव्रतनूच्यतेतताअंतरिक्षंताभ्यःओषधिवन
स्पतयोजायंतेओषधिवनस्पतिभ्यःएषजायंतेतस्येवाभवति॥ ५ ॥तर्हन्पा
त्यथःऋतस्ययानान्मध्वासंमृजन्त्वदेवासुजिह्व॥मन्यानिधीभिरुतयज्ञंमृधुन
देवत्राचैरुण्यध्वरंनः॥तनूनपात्यथऋतस्ययानान्यज्ञस्ययानान्मधुनासमंज
स्त्वदयकन्याणजिह्वमनूनानिवनोधीभिर्यज्ञंवसमर्धयदेवानोयज्ञंमयन
राशंसोयज्ञइति काथ्यकोनराःअस्मिन्नासीनाःशंसंयग्निरितिशाकपूणिर्देवैःप्र

नै. ३०
१४

शस्योभवति तस्यैषाभवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेवासु परं तोषामयजतस्य
यज्ञे ॥ ये सुकृतं नु शुर्वयोधि यं धाः स्वदेति देवा उभयानि हव्या ॥ नराशंसस्य महि
मानं मेवासु परं तोषामयजतस्य यज्ञे योधि यं धारयितारः स्वदेयं तु
देवा उभयानि हवीषितो मंवेत गणि वेति वातां आणि वा वापिकानि वेति वेक इंद्रेस्तु
तिकर्मण इंधने वा तस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ आजु कानः इन्द्रो बृहथाया ह्यग्निवसुभिः
सजोषाः ॥ स्वदेवानां मसि य द्रुहोता सः एना न्यस्तीषितो यजीया न ॥ आहूयमानं ई
क्षित्यो वंदित्यश्वायाग्नेवसुभिः सह जोषणं स्वदेवानां मसि य द्रुहोता य द्रु
तिमहोनामधेयं यातश्च द्रुतश्च भवति ॥ स एना न्यस्तीषितो यजीया न ॥ इषितः
प्रेषित इति वाधीष्ट इति वा यजीया न्यष्टरो बहिः परिबर्हणास्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥

१४

आचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तीरस्था इत्यने अग्रे अङ्गा ॥ अथ ते वितरं वरी यो देवेभ्यो
अदितये स्थोनं ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वसनायाः प्रहृज्यते ग्रे क्रो बर्हिः पूर्य
हेतद्वि प्रथते वितरं वितीर्णतर मिति वा वरी यो वरतर मुरु तरं वा दे
वेभ्यश्चादितये वस्थोनं स्थोनमिति सुखनामस्य ते रवस्ये तं क्वावितयं भवति ति बह्मो
जवति वा इव ते वा वारयते वा तासां मेषा भवति ॥ ९ ॥ अथ वस्वती रुक्मिणी विश्रवंतां पति
भ्योन जनं युष्मन्मानाः देवी ह्यग्नि हनी विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सु प्रायुणाः ॥ अथ च न
वस्य उरु लेन विश्रवंतां पतिभ्य इव जाया ऊर्ध्वं मेथुने धर्मं सुशोभिष माणा वरतममंगम
देव्यो ह्यग्नि बृहयो महयो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरति यते गृह ह्यग्नि काथको मिमिति
शाक पूणि रुषा सा नक्तोषाश्च न का चोषा व्याख्याता न कतिरात्रिनामानि भूतान्यवस्था

ने०३०
१५

येनापि वानका व्यक्तवर्णनं तयोरेषा भवति ॥ १० ॥ आसुष्ययती यजुते उपनिउपासान
 तासदंतां निवेने ॥ दिव्योपगणे बृहती सुं रुक्मे अधिष्ठियं सुं रुक्मिणिं शं धने ॥ सप्तम्य
 माणे इति वा सुषापयं यमिति वासीरतामिति वा यज्ञिये उपक्रांते दि
 व्योपगणे बृहस्योमहस्योसुरुक्मे सुरोचने अधि रधाने शुक्रपेश संश्रियं शुक्रोचने त्वेक
 तिकर्मणः पेश इति रूपनाम पिंशते विपिशितं भवति देव्या होतारो देव्यो होतारो वयं चाग्नि
 रसौ च मध्यमस्तयोरेषा भवति ॥ ११ ॥ देव्या होतार प्रथमा सुवाचामिमाना यज्ञं मनुष्या
 यज्ञं ज्येष्ठं प्रचोदयता विद्वेषु कारु प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशति ॥ देव्यो होतारो प्रथमो
 सुवाचो निर्मिमानो यज्ञं मनुष्यस्य मनुष्यस्य यजनाय प्रचोदयमानो यज्ञेषु कर्तारो पूर्वस्यां
 दिक्षि यद्यन्यमिति प्रदिशतौ तिस्रो देवीस्त्रिस्तो देव्यस्तासामेषा भवति ॥ १२ ॥ आनोयु

१५

शं भारती त्वयं मुनि का मनुष्य दिह वेत यती ॥ तिस्रो देवीर्बहिरेदं स्थानं सरस्वती स्वपसः सदंतु ॥ ए
 तु नो यजुं भारती सि प्रभरती आदित्यस्तस्य भारता व मनुष्यव दिह वेत यमानो तिस्रो देव्यो बहि
 रिदं सुर्वे सरस्वती च सुकर्मणि आसीदंतु त्वष्टा तूर्णमभुत इति नैरुक्ता स्तिषेर्वास्या शीतिकर्म
 णस्तु सते वास्या कुरो तिकर्मणस्तस्येषा भवति ॥ १३ ॥ यज्ञं मे या वा पृथिवी जनित्री रूपायै
 रादुर्गना निविश्या ॥ तमय होतारिषितो यज्ञीयान् देवं त्वष्टारमिह यज्ञि विराच ॥ यज्ञं मे या वा पृथि
 यो जलं त्र्योस्तैरकरो देतामि च सर्वोणितमय होतारिषितो यज्ञीयान् देवं त्वष्टारमिह यज्ञि विराच
 माध्यमिकस्त्वष्टया ऊर्ध्वमे च त्वष्टने समाम्नातो भिरिति शाकृणिस्तस्येषा परा भवति ॥
 ॥ १४ ॥ आविष्टो वर्धते चारु रासु जिह्वा ॥ सुयशा उपखे ॥ उभे लक्ष्मो यमाना त्वती
 चीति हं प्रतिजोषयेत् ॥ आविरावेदनीस्तस्यो वर्धते चारु रासु चरते र्जिह्वा जिह्वेतैत

वि
नो

विष्णु

५०३०
१७

स्वाहुतंहविर्जुहोतीतिवातासामेवाभवति॥ २० ॥ सुद्योजातोऽयमिमीतयज्ञम
ग्निर्देवानामभवसुरोगा॥ अस्थहोतुः प्रदिश्यतस्यवाचिस्ताहाकृतंहविर्दंतुदेवा
सद्योजायमानोनिरमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवसुरोगाम्यस्यहोतुः प्रदिश्य
तस्यवाच्यस्येस्ताहाकृतंहविर्दंतुदेवाइति यजंतीतीमाऽप्रीदेवताऽअनुक्रोता
अथकिंदेवताः प्रयाजानुयाजाऽआग्नेयाइत्येके॥ २१ ॥ प्रयाजान्तेऽनुयाजांश्च
केवलान्जस्वतंहविर्वादनभागं॥ घृतं चापां पुरुषं चोषधीनामग्नेश्च दीर्घमायुस्सु
देवाऽतव प्रयाजाऽअनुयाजाश्च केवलं ऊर्जस्वतो हविषाऽसंतुभागाऽतवाग्नेयज्ञो
यमस्तु सर्वस्तुभ्यं नमंतां प्रदिशुश्चतस्तः॥ आग्नेयावै प्रयाजाऽआग्नेयाऽअनुयाजाऽ
तिचब्राह्मणं च दो देवताइत्यपरं च दोसिवै प्रयाजाऽहं संस्यनुयाजाऽइति चब्राह्म

१०

णमृतुदेवताइत्यपरं मृतयोवै प्रयाजाऽकृतयोनयाजाऽइति चब्राह्मणमशु देवताइत्यप
रं पशवोवै प्रयाजाऽपशवोनयाजाऽइति चब्राह्मणप्राणदेवताइत्यपरं प्राणावै प्रया
जाऽप्राणावाऽअनुयाजाऽइति चब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरं मात्मावै प्रयाजाऽआत्मा
वाऽअनुयाजाऽइति चब्राह्मणमानियाऽइति तु श्रुतिर्मक्तिमात्रमितरक्तिमर्थं पुनरि
दमुच्यते यस्यै देवतायेह विर्गृहीतं स्यात्तां मनसा ध्यायेद्दृष्टदूरिष्यन्निति ह विज्ञाय
तेनायेतायेका दशा ग्रीस्तुक्तानि निषांवासिष्ठमात्रेयं वाध्यं गात्समदमितिनाराशं
सर्वंति मेधातिथिर्देयं तमसं प्रेषिकमित्युभयव्यं सतोऽन्यार्नि तद्वनपावंति वनपा
वंति॥ २२ ॥ इविणोदाऽऋत्मा इविणोदा इविणोतो मेघं नुनेतातऽआश्रित्यऽसि
द्धो अद्यतन्नृणामराशंसस्या जुह्वानऽप्राचीनं च स्वतीरासु घृयंती देव्या होनाराजो

नै० ७०
३८

यज्ञयश्मे आविष्टो वनस्पतिरुपावस्रजं जंति देवो ध्यो वनस्पते वनस्पते रशनया स
यो जातः प्रयाजामे हा विंशतिः ॥ १ ॥ इति नैरुक्तेऽथ मोध्यायः ॥ ॥ ॐ अथ यामि
वृथिव्या यतनानि सत्त्वानि सुतिरुभंते तान्यतो लुक् मिथ्या मस्तेषामश्वः प्रथमाणा
मीमवत्यश्वा व्याख्यातस्तस्येषामवति ॥ १ ॥ अश्वो बोद्धा सुखं रथं हसनामुपमं वि
णः ॥ शेषो रोमेष्वंती मे देवा रिभुं इकं दृष्टीं दं यं दोपरिस्व ॥ अश्वो बोद्धा सुखं
बोद्धारथं बोद्धा सुखमिति कल्याणनामं कल्याणपुण्यं सुहितं भवति सुहितं गम्य
तीति बाहसेना वा पातावा पालयिता वा शिष्यमृच्छतीति वा रिवारयति मानो व्याख्या
तस्तस्येषामवति ॥ २ ॥ मानो मित्रो वरुणो अर्यमा युधिष्ठिरः सुहामरुतः परि
ख्यान् ॥ यज्ञाजिनो देवजातस्य सप्तैः प्रवक्ष्यामो विदथे दीपोणि ॥ यज्ञाजिनो देवैः

३८

जातस्य सप्तैः सरणस्य प्रवक्ष्यामो यज्ञो विदथे दीपोणि मानस्त्वमित्रश्च वरुणश्च अर्यमा युधि
श्च वायु रयन इन्द्रश्चोरुक्षयणः क्रभृणोरजेति वामरुतश्च परिस्व लुक् कुनिः का क्रो सुने सु
मात्मानं शक्रोति नदितुमिति वा शक्रोति नदितुमिति वा सर्वतः शंकरोस्त्विति वा शक्रो
ते वा तस्येषामवति ॥ ३ ॥ कनिकरुद्रजानुषं प्रब्रुवाण इत्यंति वाचमिति ते वनाव ॥ सुमंग
लं शशकुने भवामि मात्वा काचिदभिमाविष्टा विदत् ॥ न्यक्रुदीजन्म प्रब्रुवाणो यथा
स्य शशस्तथानामेरयति वाचमीरयति ते वनाव सुमंगलश्च शकुने भव कल्याणमंगलोमं
गलं गिरतेर्गृणात्यथै गिरत्यनर्थानिति वा गलमंगवन्मज्जयति पापकमिति नैरुक्ता
मागच्छत्विति वा मात्वा काचिदभिभूतिः सर्वतो विददृक्ष्य मदमर्थं मभ्युत्थितं कवि
जलो भिवया शतं दभिवदिन्येव गर्भवति ॥ ४ ॥ भुद्रं वंददक्षिणतो भुद्रं वत्ततो वर ॥

भद्रपुरस्त्रानोवदभद्रपुष्पाकपिजल॥ इतिसानिगदय्याख्यातागुप्तमदोगुप्तमदोजो
गुप्तइतिमेधाविनामगुणानेस्तुतिकर्मणामंडकामञ्जुकापञ्जनामदनेवामोदतिक
मणामदनेवामुत्तिकर्मणामंडुयतरितिवेय्याकरणांमंडुयपामोकइतिवामंडामंडोमु
देवतिवामेधामवति॥ ५ ॥ संवत्सरंशिश्यानां ब्राह्मणाव्रतचारिणाम्वाचं पुरजंयजिनि
तां प्रसंडकां अदिषु॥ संवत्सरं शिश्यानां ब्राह्मणाव्रतचारिणाम्वाचं पुरजंयजिनि
स्याद्ब्राह्मणां इव व्रतचारिण इति वाचं पुरजंयजिनां प्रावादिषु मंडकां वसिष्ठो वषकां प
जंयंतु एव तं मंडकां अन्वमोदं तं समं काननुमोदमानान् दद्यात् एव तं दभिवारिष्ये वष
वति॥ ६ ॥ उपपन्नं वदमंडुकिं वषमावदेतादुरि॥ मध्यं दूरस्य पुनस्ते निगुहं नतुरः पुरः॥
इतिसानिगदय्याख्यातास्तोऽअश्रुवतः एतानि तिवाभ्यश्रुवत एभि रिति वीतं वामेधामव

ति॥ ७ ॥ प्रावेपामावृहंतो मोदयंति प्रवति जाः इरिणुवर्तानाः॥ सोमस्यैवमोजव
तस्य भुक्षो विभीदको जामे विर्मम च्छाना॥ प्रवेपिणो मामहंतो विभीदकस्य फला
निमादयंति प्रवति जाः प्रवणं जाः इरिणो वर्तमानाः इरिणो निर्क्रमं मृणांतरपार्श्वं भव
त्य परताः अस्मादोषधय इति वा॥ सोमस्यैवमोजव तस्य भुक्षः॥ मोजवतो मूजव
ति जातो मूजवा न्यवर्ततो मुंजवा मुंजो विमुच्यत इपी कंयपी के पतेर्गति कर्मणा इयमपी
तरे पीकैतस्मादेव विभीदको विभेदनां जागृदिजोगरणा न्यसु मवच्छेदत्यसं सत्येना
अथ मया निंद्युत्तगभिर्क्रियैरक्षपरिच्युतस्यैतदार्थवेदयं नैग्रावाणो हंतो वीगृणांते
वीगृह्णति वीतं वामेधामवति॥ ८ ॥ अत्रेवैदंतु प्रवृत्तं वदामग्रावभ्यो वाचं वदता वर
द्यः॥ यदेदयः पर्वताः साकमाश्रवः श्लोकं यो वृमरथे इयसो मिनः॥ प्रवदंते तेषां

ने० उ०
२०

वदामवयं ग्रावभ्यो वाचं वदन् वदद्भ्यो यददयः पर्वता अदरणीयाः सहस्रो ममाश्वः
क्षिप्रकारिणः श्लोकः शृणोते घोषो पुष्यते सोमिना यूयं स्ते ति वा सोमि नो गृहेषु
ति वा येन नराः प्रशस्यन्ते स नाराशंसो मंत्रस्तस्यैषा भवति ॥ ९ ॥ अमंदा न्वतो मा न्य
भरे मनीषा सिधा वधि शिष्यतो भाव्यस्य ॥ यो मे सहस्रममिमीत सुवान्तर्त्तोरजा अ
वदच्छ मानः ॥ अमंदा न्वतो मानवा लिशान न न्यो बाला बलवत्स्मिभर्तव्यो भवन्त्य वा
स्याः अलं भवतीति वांस्ते बलं भवतीति वांस्ते वा प्रतिषेधव्यमहितः प्रभरे मनी
षया मनसईषयास्तुत्या प्रज्ञया वा सिधा वधि निवसतो भावयन्त्यस्य रात्रे यो मे सहस्रं
निरमिमीत सुवान्तर्त्तोरजा त्वं दूति वांस्तरमाण इति वा प्रशंसामिच्छमानः ॥
॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्वाजास्तुतिं न मे तं राजसंयोगाद्युद्योपकरणानि तेषां यः प्रथ

त्या

२०

प्र

मागामी भवति रथो हं ते गतिकर्मणः स्थिते वास्या द्विपती न स्य रममाणो स्थिति
वतीति वारपते वारसते वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥ वनस्पते वीरु गोहि भूयाः अस्मत्करा प्र
तरणः सुवीरः गोभिः संनद्धो असि वीर्यसाखा ताते जग्रज्जेतानि ॥ वनस्पते दहं गो
हि वारस्य त्साखांतरणः सुवीरः कल्याण वीरः गोभिः संनद्धो असि वीर्यस्य ते तिस
स्ते भस्वा स्थाता ते जयतु जेतव्यानि दुंदुभिरिति शब्दानुकरणं दुमाभि न इति वा दु
दुभ्यते वास्या च्छब्दकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ उपशवासय पृथिवी मुलघातु
जाते मनुता निष्ठितं जगत ॥ सदुदुभे सज्जपि देण्डे वै दूरादवीयो अपसे धरा शून ॥ उप
शवासय पृथिवी चोदितं च ब्रह्म धाते घोषे मन्यता विधिते स्थावरं जंगम च यत्स दुदुभे
सह जोषणं देण्डेण वदे वै दूरादूतरमपसे धरा शून निपुथि निपुणानि धाने तस्यैषा

ने०३०
२३

भवति॥ १३ ॥ दुर्ज्ञानं पिता बुद्धरस्य पुत्रश्चिश्चार्कणोति स मे नावगत्या ॥ दुपुधिः संकाः
पूतनाश्वसवीः पृष्ठे निनं थोजयति प्रसूतः ॥ बकुं नोपि नाबुद्धरस्य पुत्रती पुनभिप्रेत्य
प्रसूयत इवापात्रियमाणः शबानुकरणं सकोः स चतेः संपूवांश्च किरतैः पृष्ठे निन
थोजयति प्रसूत इति व्याख्यातं हस्तप्रोहस्ते हन्यनंतं स्ये पाभवति ॥ १४ ॥ अहिभि
वभोगेः पर्यति बाहुं ज्याया हेति परिबाधमानः ॥ हस्तप्रोविश्वां न्युन निविह न्युमा
न्युमां संपरिपातु विश्वतः ॥ अहिरि वभोगेः परिवेष्टयति बाहुं ज्याया वधात्परिनायमा
णो हस्तप्रः सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रजानं पुमान् पुरु मना भवति पुंसते र्वाभी शवो व्याख्या
तास्तेषामिषा भवति ॥ १५ ॥ रथेति ध्वनयति बाजिनः पुरोयत्रं यत्र कामयते सुषार
थिः ॥ अमीश्वीनां महिमानं पनायतमनः पश्चादनुवर्त्तति रथमयः ॥ रथेति ध्वनयति

२३

वाजिनः पुरस्तात्स तोयत्रयं चक्रमयते सुषारथिः कल्याणसारथिरभीश्वीनां महिमा
नं पूजयामि मनः पश्चात्स तोयत्रयं चक्रमयते सुषारथिः कल्याणसारथिरभीश्वीनां महिमा
वाधचं स्यमादिष्वस्तस्ये पाभवति ॥ १६ ॥ धन्वनागाधन्वाजिनं यमधन्वनाती
त्रासु मये जयेम ॥ धनुः शत्रोरपकां संहृणोति धन्वना सवीः प्रदिशो जयेम ॥ इति सां
निगदव्याख्यातां समदः समदो वार्तेः समदो वामदते ज्यो जयते गोप्रजावयती पुनिति
वानस्यां एषा भवति ॥ १७ ॥ वृक्षं तीवरे रागनी गंतिकर्णं प्रियं सखायं परिष्वजानां ॥
योष्वेति निते वितताधिधन्वज्याः इयं सर्मने पारयती ॥ वृक्षं तीवरागच्छतिकर्णं प्रि
यमिव सखायमिषुं परिष्वजमाना योष्वे वृक्षं शर्करोति वितताधिधनुषि ज्येयं सम
ने सं ग्रामे पारयंती पारं नयंती बुषि ते गंतिकर्णं योष्वे वधकर्मणा वानस्ये पाभवति ॥ १८ ॥

जिनोत्तरी

शिं

सुपर्णवंसे मुगो अस्या दंतो गोभिः संनत्वा पतति प्रसृता ॥ यत्रानुरः संवविचुचुर्वन्ति
 तत्रास्मभ्यमिव कुशर्मयं स न ॥ सुपर्णं वस् इति वा जानभिः प्रेत्य मुगमयोऽस्या दंतो
 मुगयते वा गोभिः संनत्वा पतति प्रसृतेति व्याख्यातं यत्र नराः संद्वंति चैतत्रास्म
 भ्यमिव कुशर्मयं च तु शरणं संग्रामे श्वभाजनीं करोत्याहुः कशाप्रकाशयति भ
 यमश्वायं दृष्यते वा णूभावाद्वा कपुनः प्रकाशयत्यर्थं स्वशया क्रोशतुर्वा भ्यकशा
 या एषा भवति ॥ १९ ॥ आजघेति सान्वेषां जघनां उपजिघ्रते ॥ अश्वजनिप्रवे
 तु सोश्वात्समस्तु चोदय ॥ आजघेति सान्वेषां जघनां उपजिघ्रते ॥ अश्वजनिप्रवे
 सत्तोऽस्मिन्कायोजघनानि चोपघ्रति जघनं नं घन्यते रश्वाजनिप्रचेतसः प्रतृभ
 जेत सोश्वात्समस्तु समरणेषु संग्रामेषु चोदय ॥ लूखलमुस्करं बोकरं बोधरं वं

विद्वंति चै

रुमेकुर्वियञ्जरीतडलूखलममर्बदुरुकरं चैतदुपखलमित्यावक्षते पतोऽपेति वत्राह
 णं तस्येषा भवति ॥ २० ॥ यस्त्रिल्लं गृहे गृह उलूखलकयुज्यते ॥ इह द्युमन्तं वदजय
 ताभिवदुं दुभिः ॥ इति सानिगदव्याख्यातो ॥ २१ ॥ हृषभं प्रजावप्येतीति वा तिरुहति
 रेत इति वा तिरुहृषकमीव वर्षणादृषभस्तस्येषा भवति ॥ २२ ॥ यः क्रंदयन्नुपयंत एनुम
 मेहयन्नुषभं मध्य आजेत ॥ तेन स्सर्वं शतवत्सहस्रं गवां मुदलः प्रधने जिगाय ॥ य
 क्रंदयन्नुपयंत एनमिति व्याख्यातं ममेहयन्नुषभं मध्य आजेत ॥ जयनस्या जवनस्य
 ति वा तेन तं स्सर्वं राजानं भवति रत्तिकर्मातिहास्यभवं सहस्रं गवां मुदलः प्रधने जि
 गाय प्रधन इति संग्रामनाम प्रकीर्णा व्यस्थिना निभवंति दुयणा दुममयोऽनस्त
 त्रिति हासमावक्षते मुदलो भार्गवः प्रविः वृषभं च दुयणं वयुक्ता संग्रामिण्येदं सजि व

ने०३०
२३

जिगायतदभिवादिष्येवार्भवति॥ २३ ॥ इमंतं पश्यवृषभस्य गुंजकाशायामधेदुघु
जंशयानं॥ येन जिगायशतवत्सहस्रगवामुद्रलः पृतनाज्येषु॥ इमंतं पश्यवृषभस्य
सहयुजंकाशायामधेदुघुजंशयानंयेन जिगायशतवत्सहस्रगवामुद्रलः पृतना
ज्येषुपृतनाज्यमितिसंग्रामनामपृतना नामजनाहाजयनाहामुद्रलोमुद्रवामुद्र
गिलोवांमहं गिलतीति वामदंगिलोवामुद्रंगिलोवाभार्म्यभोभूम्यभस्यपुत्रोभ
स्यभोभूमयोस्याधाअश्वभरणाद्रापितुख्यन्ननामपातेर्वापिबन्तेर्वाप्यायतेर्वा
तस्येषामभवति॥ २४ ॥ पितुंनुस्तोबिंमहोधर्माणंतुविषीं॥ यस्यत्रितोभ्योजसा
हृत्रंविष्वर्षपुर्यत॥ तंपितुंस्तोमिमहतीधारयितारबलस्यतविषीतिबलनाम
तवतेर्वाहृत्तिकर्मणायस्यत्रित॥ ओजसाबलेनत्रितस्त्रिस्थानंद्रोवृत्रंविष्वर्षी

२३

य्य हंयतिनद्योव्याख्यातास्तासामेषाभवति॥ २५ ॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वति
श्रुतुंस्त्रिस्तोमं सचतापरुषया॥ असिक्रयामरुद्रधेवितस्तुयाजिकीयेष्टृणुसा
सुषोमया॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिश्रुतुद्रिपरुषिस्तोममासेवध्वमसिक्रयाच
सहमरुद्रधेवितस्तयाचाजिकीयं॥ आश्रुणुहिसुषोमयावेतिसमस्तार्थेथैकपदनि
रुक्तं गंगागमनाद्यमुनाप्रयुवतीगच्छतीतिवाप्रवियुतंगच्छतीतिवासरस्वतीसरस्व
इकनामसर्तस्वद्वीश्रुतुद्रिभुशविष्णोसिप्रशविष्णोश्रुतुनेवद्रवतीतिदेवावतींपरुषी
याङ्कःपर्ववतीभास्वतीकुटिलगामिन्यसिक्रयुष्टुकुसितासितमितिवर्णनामतत्रति
वधोसितमरुद्रधाःसवानद्योमरुतएनावधेयतिवितस्तामिदग्धाविहृत्थामहाकूलाजी
कीयांविपाकित्याङ्कःनृकप्रभववर्जुगामिनीवाविपाद्विपादनाहविपाशनाहविपा

ॐ ५०
२४

यणाद्वापाशाभ्यां व्यपाशयंतं वसिष्ठस्य सुमुखं तं सत्मादि प्राकृत्यते पूर्वमासीदुहं जिह्रा
सुबोमासि धुयं देनामभिप्रसवंति नद्यः सिंधुः स्यंदनादायः आश्रितं स्नातामेवाभवति ॥
॥ २८ ॥ आपो हिष्ठा मंगो भुवस्तान् ईजं दधातन ॥ महेरणा यचक्षसि ॥ आपो हिष्ठसुख
भुवः स्तानो ज्ञाय धत्तं महत्ते च जोरणा यरमणीया यचक्षसि ॥ आपो हिष्ठसुख
वत्येना धयंतीति वा दोषं धयंतीति वा तातासामिषा भवति ॥ २९ ॥ या ओषधीः पूर्वाजाता
देव्यस्त्रिषु गंधरा ॥ मनेन बभूवुणां महं शतं धामानि सप्तचं ॥ या ओषधीः पूर्वाजाता
देव्यस्त्रिषु गंधरा ॥ मनेन बभूवुणां महं शतं धामानि सप्तचं ॥ या ओषधीः पूर्वाजाता
वा जतं धामानि सप्तचं ॥ धामानि त्रयाणि भवंति स्थानानि नामानि जन्मानि तिजन्मा
न्यत्राभिप्रेतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणां ते वेना दधतीति वारात्रि व्योख्यातां तस्याः ॥ २९

२४

वनादि

षा भवति ॥ २८ ॥ आश्रितं पाद्विंशं जः पितरं प्रायुधामभिः ॥ दिवः सदां सिवुहती वि
तिष्ठस आत्वेवं वर्तते तमः ॥ आपुरस्त्वरात्रि पाद्विंशं जः स्ताने मध्यमस्य दिवः सदा
सिवुहती महती विनिष्ठस आ वर्तते त्वेवं तमो रजोरण्या न्यरण्यस्य पत्यरण्या मपा
जं ग्रामादरमणं भवतीति वा तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अरण्यं न्यरण्यं न्यसौ यात्रे
वुनश्यति ॥ कुशाग्रामं नृच्छसिनत्वाभी विवदती ॥ अरण्या नीत्येनामामेज्यते
यासावरण्या निपरा नीवनश्यति कथं ग्रामं नृच्छसिनत्वाभी विदती वेनी वः परिभया
ये वा अथ अथानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ अहयाधिः समिध्यते अथ या इह यते ह
वि ॥ अहं भगस्य मूर्धं निवचुसा वै दयामसि ॥ अथ याधिः साधु समिध्यते अहं वा ह
विः साधु इह यते अथ भगस्य भागधेयस्य मूर्धं निप्रधानं गेव वने नावेदयामः पृथि

ने३०॥

॥२५॥

वीव्याख्यातानस्याऽएषामवति॥ ३१ ॥ स्योनापृथिविभवनसुरानिवेशनी॥ यच्छा
नः शर्मसुप्रथः॥ सुखानः पृथिविभवनसुरानिवेशन्यसुरः कंदकः कच्छतैः कंदकः
कैतपोवाकं नतेर्वाकं दतेर्वास्याद्रतिकमेणः उद्रननमोभवतियच्छनः शर्मयच्छंतुश
रणसर्वतः पृथ्व्याव्याख्यातानस्याऽएषामवति॥ ३२ ॥ अमीषां वृत्तं प्रतिभोभयंती
गृहाणां गान्यपुपरेहि॥ अभिप्रेहिनिर्दहत्तुशकिं रंधेनामित्रास्मससासवंता॥ अ
मीषां वृत्तानि प्रज्ञानानि प्रतिभोभयमानां गृहाणां गान्यपुपरेहिभिप्रेहिनिर्दहत्तुश
रयानिशो कैं रंधेनामित्रास्मससासंसेव्यंतमग्नाव्यन्तः पृथ्वीतस्याऽएषामवति॥
॥ ३३ ॥ इहेद्राणीमुपैक्येवरुणानिस्तुलये॥ अग्नायीतोमपीतये॥ इतिसानिगद
यारव्यातां॥ ३४ ॥ अथानोषोदरायुधूरवलमुसलेऽउकृत्वत्तं व्याख्यातं मुसलं॥ ॥२५॥

ऊः सरतयोरेषामवति॥ ३५ ॥ आयजीवाजसार्तमातासुः स्वाविजर्भतः॥ हरीरुवा
पासि वृसता॥ आयष्टये अन्नानसिभक्तमतेस्तु चैर्विक्रियेन हरीरुवानानिभुं
जानेहविषां नेहविषां निधानेतयोरेषामवति॥ ३६ ॥ आवामुपस्वमुदुहादेवाः
सीदंतुयज्ञियाः॥ इहाद्यसोमपीतये॥ आसीदंतुवामुपस्वमुपस्वानमद्रोग्रये
इतिवायज्ञियादिवायज्ञसंपादिनइहाद्यसोमपात्रयथावापृथिव्यो व्याख्यातं
योरेषामवति॥ ३७ ॥ द्यावानः पृथिवीरमंसिभ्रमुद्यद्विस्पृशा॥ यज्ञदेवेषु यच्छ
तां॥ द्यावापृथिव्योनइमसापनमद्यद्विस्पृशेयज्ञदेवेषु नियुक्तविवादस्तुशो
व्याख्यातं योरेषामवति॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतुपस्वद्व्येवविषितेहास
माने॥ गावेषु क्रैमातराहोविषादस्तुशोपयसाजवेत॥ पर्वतानामुपस्वदु

ने. ३।
२७।

सहजस्थिं च सहपीतिं चान्यानवेन पूर्वदयमानास्यामपुण्येन न वंता पूर्वमू
नो दुर्नर्तुर्जयमाने अथातव सुवन नाय च वसुधानाय च वीतापि वेतां कामयेता
वायजेतिसं प्रेयोयजेतिसं प्रेयः ॥ ४३ ॥ अथयान्यधो बोद्धुमानो मित्रकृति
कंद इव रसं वत्सरमुपप्लवदप्रावेयाः प्रेतैव दंत्वमंरान्यत्त संयोगाह्नस्पत उप
श्वासयेव हीनामहिरिव मेगैरथेति छन्धन्वना गावस्थंती वसुपर्णवत्स आजंयति
यश्चिह्नं वृषभोन्यकंदयन्निमंलं येतु निमंम आपो हिया ओषधीरारा यैरवया
निप्रस्थयास्योना मीषामिहेद्राणी मथा तोषावायजी आवा मुपरुं घावानः प्रप
र्वतानांते आचरंती शुनासीरो देवी जोष्टु दिवीर्जो दुतीत्रि चत्वारिंशत् ॥ ४४ ॥
रतिनिरुक्तेन वमो ध्यायः ॥ ॥ ॐ अथातो मध्यस्थाना देवतास्तासां वायुः प्रथमा

॥ २७ ॥
ताम

गामी भवति वायुर्वाते वेते वा स्यादतिकर्मण एतेरिति स्त्रोलाष्टी विरनर्थको वकारस्त
स्येषा भवति ॥ १ ॥ वायवाया हि दर्शने मे सोमा अरंरुता ॥ तेषां पाहि शुधी ह वै ॥ वाय
वाया हि दर्शनीये मे सोमा अरंरुता अरंरुता स्तिषां पिबश्च गुणो हानमि तिकमन्ये म
ध्यमा देवमवस्थं तस्येषा परा भवति ॥ २ ॥ आसस्त्रा पातसः शवसानमच्छं इ सुवुक्ते
ध्यासो अथाः ॥ अभिश्रवृकृज्यं तो वदेयुर्न चिन्नुवायोरमृतं विदस्येत् ॥ वासस्त्रा
सोमि बलाय मानमिंद्रं कल्याण चक्रे रथो गा यरथ्या अश्वारथस्य वोदारः कृज्यं त
कृजु गामिनो नमभिवदेयुर्न वं च पुराणं च अवरलननाम श्रूयत इति सतो वायोश्चा
स्य भस्मो यथानविदस्येदिति इ प्रथाने से केने घंटकं वायुकमो भयप्रधाने यपरं रु
णो हणोतीति सतस्येष्टेषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवर्धं प्रससर्जतो देसी

ने-३०
२८

अंतर्द्विष्टं॥ तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनहृष्टिभ्युनतिभूमं॥ नीचीनहारं वरुणः कबंधमे
घैकवनमुदकमवतिरदस्मिन्धीयैतदकमपिकबंधमुच्यते बंधिरनिभृतत्वेकमनि
भृतं च प्रसजति यावापृथिव्यो वां न विश्वं च महत्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वनि
वहृष्टिभ्युनतिभूमितस्येष्टा पशुमवति॥ ५ ॥ तमुत्सृज्य नृणां गिरा पितृणां च मर्त्य
भिः॥ नामाकस्य प्रशस्तिभिर्भ्यः सिं धूनामुपोर्ये सप्तस्वसा समं ध्युमो न भंतामन्यके
समे॥ तं स्वभिर्होमिसमानया गिरा गीत्यास्तुत्योपितृणां च मननीयेस्तोमैर्नामाक
स्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नामाको बभूवयस्युदमानानामासामपा मुजोर्ये सप्तससारमे
नमाह्वान्भिः समभ्यमदति निरुच्यते येषां वमवति न भंतामन्यके समे॥ माभूव
न्नन्यके सर्वे ये नो द्विषन्ति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रो रीति सतीति रुद्रो

२८

माणोऽवतीति वारि रयते वीयदरुदत्त दुःस्पर्श इव मितिकारकं यदोरीत दुःस्पर्श इव
मिति हरिद्विकं तस्येष्टा मवति॥ ५ ॥ रुमा रुद्रयस्त्रिर्धन्वने गिरः क्षिप्रैष वेदे वार्यसु
धात्रे॥ अषाढाय सहमानाय वेधं सेति ग्मायुधाय भरतायुणो नूनः॥ रुमा रुद्रयद्व
न्वने गिरः क्षिप्रैष वेदे वायान्नवते पादायान्यैः सहमानाय विधात्रेति ग्मायुधाय भर
तशृणो नूनस्तिग्मं तेज ते रुद्राह कर्मण आयुधमायो धर्जनस्येष्टा पशुमवति॥ ६ ॥
या ते हि रुद्रवसृष्टा दिवस्पतिश्मया चरति पति सा दणकुनः॥ सहस्वते स्वपिबान
भेषजो मानस्तोकेषु तनयेषु शिष्यः॥ या ते हि रुद्रवसृष्टा दिवस्पतिरिदो धिदिद्यु
यते वीयुते वीयान्ते वीक्षया चरति श्मापृथिवी तस्यां चरति नया चरति विश्माप
यंती चरतीति वा परिवृणकुनः सा सहस्वते स्वा प्रवचनभेषज्यानि मानस्त्वपुत्रेषु

ने०३०
२९

कोत्रेखचरिषस्तोक्तं तु यत्ते स्तनयं नो ते रास्तरपिरुद्रुच्यते तस्येवामवति ॥ ७ ॥ जराबो
धतद्विदित्ति विरोविरो यज्ञियाय ॥ स्तोमं कुर्यादृशिकां ॥ जरास्तुतिर्जनस्तुतिकर्मणस्तो
बोधतया बोधयिनरिनिवातद्विदित्तुर्कमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायस्तोमं कुर्याय
दर्शनीयमिंद्रइरां दणातीति वेरां दसातीति वेरां दधातीति वेरां दारयत इति वेरां धारयमइ
ति वेदे वे इवतीति वेदे रमत इति वेधे भूतानीति वात इति देवं प्राणेः संमं धं स्तदिद्रस्य इत्वं
मिति विज्ञायत इदं कर्णद्विद्यायायण इदं दर्शनादि स्तोपमन्यव इदं देवैश्चर्यकर्मण इ
च्छुणां दारयितावा दारयितावां दारयितावयज्वनां तस्येवामवति ॥ ८ ॥ अदईकत्सम
सृजो विस्वानि त्वमर्णवान्बहुधा नाऽंरम्णाः ॥ मुहांतं मिद्रुपवतं वियदः सृजो विधा
रा अवदानं बह्वं ॥ अदृणा उत्समुत्सुत्सरणा द्वात्सदना द्वात्सयदना होनेनेवीयसृजो

२९

१३

स्वरवानि त्वमर्णवानर्णस्वने एतान्माध्यमिकान्स्वस्वायान्वाबध्यमानानरम्णां रम्णा
तिः संयमनकर्मविसर्जनकर्मिवांमहांतमिंद्रुपवतं मेधं यद्यदृणोर्व्यसृजोस्य धारा अ
वहन्नेनं दानं दानकर्मिणां तस्येवामवति ॥ ९ ॥ योजात एव प्रथमो मनस्वान्नेवो
देवां क्रतुना पुन्यं पूषत ॥ यस्य शुष्मा श्रेरसी अभ्यसेतां नृम्यास्य मक्का सजना स इद्र ॥
योजायमानं प्रथमो मनस्वी देवो देवां क्रतुना कर्मणा पयं भवत्ययं गृह्णात्ययं स इत्यका
मदिति वायस्य बलाद्यावापृथिव्यावप्यविभीतां नृम्यास्य मक्का बलेस्य महत्त्वेन सज
ना स इद्रुपवतं इत्यर्थस्य प्रीतिर्भवत्यारव्यानसंयुक्ता पजं न्यस्तपेराद्यंत विपशितस्य
तर्पयिता नृन्यः परो जेता वा जनयिता वा प्राजयिता वा रसानां तस्येवामवति ॥ १० ॥
विदृशा वहं सुत इति रसो विश्वैर्विधाय मुवर्नं महावधाव ॥ उता नागा ईषने वृष्णा व

ने० उ०
२०

विद्यत्यर्जुनस्तनुय-हंतिदुःकृतः॥विहंतिदृष्टान्विहंतिवरक्षांसिसर्गिणास्मादु-
तामिबिभ्यतिमहावधा-महान्हास्यवधोप्यनपराधोभीतःपलायतवर्षकर्मवृत्तौ
यस्यर्जुनस्तनुय-हंतिदुःकृतःपापकृतौबृहस्पतिर्ब्रह्महतःपातावापालयितावात
स्येषामवति॥ ११ ॥अश्रापिनस्तंमधुपर्कपश्यन्मत्पुनर्दीनउदनिक्षिप्यत॥निह
जामारचमुसंनृणाद्बृहस्पतिर्विरवेणोक्तं॥अशनवतामेघेनापिनस्तंमधुपर्क
पश्यन्मत्पुनर्दीनउदकेनियसंतंनिर्जहास्तुच्चसमेधिवदृष्टाञ्चमसःक
स्याच्चमंयस्मिन्नितिबृहस्पतिर्विरवेणशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मया
पातावापालयितावातस्येषामवति॥ १२ ॥अस्मीत्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमुभियमोजसातृणत॥तमेवविश्वेपयिरेखदृशोबहुसाकसिसिनुकृत

वि

२०

मुद्रिणं॥अशनवतमास्यंदनवतंमवातितं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाववे
नाभ्यतृणतमेवसर्वेपिबंतिरश्मयःसूर्यदृशोदृष्टेनसहसिर्वयुक्तमुद्रिणमुद्वेत॥
॥ १३ ॥क्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रंक्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्येषा
मवति॥ १४ ॥क्षेत्रस्यपतिनावयं हितेनेवजयामुसि॥गामर्धपोषयित्वासर्गो
मृकातीदृशे॥क्षेत्रस्यपतिनावयं सुहितेनेवजयामो गामर्धपुष्टंपोषयित्वाहरेति
सर्गोमृकातीदृशे॥बलेनबाधनेनवामृकतिर्यानकर्मातस्येषापराभवति॥ १५ ॥
क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्ध्निधुनिरिवपयोअस्मासुधुस्त्व॥मधुश्रुतंघृतमिवसुपूतमृत
स्वनःपतंयामृकयंतु॥क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्ध्निधुनिरिवपयोअस्मासुधुस्त्वितिमधु
श्रुतंघृतमिवोदकं सुपूतमृतस्तनःपातारोवापालयितारोवामृकयंतुमृकयतिरिव

क

दयाकर्मपूजाकर्मावतयत्समानाभ्यामवसमानाभ्याहारंभवति न ज्ञामिभवतीत्येकं मधु
मंतं मधुश्रुतमितियथायदेवसमाने पादेसमानाभ्याहारंभवति न ज्ञामिभवतीत्यपरं
हिरण्यरूपः साहिरण्यसंदर्शितियथायथाकथावदिशेषो ज्ञामिभवतीत्यपरं मन्त्रकारो
दकामन्त्रकाष्ठरकाश्वेतियथा ॥ वास्तोष्पतिर्वस्तुर्वसते निर्वासकर्मणस्तस्य पातावा
पाकथितावातस्येषाभवति ॥ १८ ॥ अमी दुर्हावास्तोष्पते दिव्या रूपाण्या विशन् ॥ सखा सु
शर्वपथिनः ॥ अभ्यमन हावास्तोष्पते सर्वाणि रूपाण्या विशन् ॥ सखा सुनः सुखा भवशिव
इतिसुखनाम शिष्यतेर्वकारेनाम करणोत्तरा पतिर्गोविमाषितगुणः शिवमित्य
स्यस्य भवति यद्यदुपकामयते तत्तदेवताभवति ॥ रूपं रूपं मय वाचो भवीतीत्यपि निगमो
भवति वाचस्पतिर्वाचः पातावा पाकथितावातस्येषाभवति ॥ १९ ॥ पुनर्देहि वाचस्पते दे

वेनुमनसासह ॥ वस्तोष्पते निरामय मय्येव तु नृमम ॥ इति सानिगद व्याख्याता पांनपात
नूनप्रा व्याख्यातस्तस्येषाभवति ॥ १८ ॥ योऽनिधो दीर्यदुर्पातयं विप्रोऽसुर्कते अ
ध्वरेषु ॥ अपान्नपान्मधुमतीरपोदायाभिरिशोवाद्ये वीर्याय ॥ यो निधो दीर्यदुर्पातयं
भ्यतरमक्षुयं मेधाविनस्तुर्वति यज्ञेषु सोपाप्नपान्मधुमतीरपोदेहाभिववायं यामिरे
द्रोवर्धते वीर्याय वीरकर्मणो यमो यच्छतीति सतस्तस्येषाभवति ॥ १९ ॥ पूयिवांसै प्रवृत्तौ
महीरनु बुद्धयः पंथो मनुष्यशानं ॥ वेवस्तुनं सुगमं नृजनां यमं राजानं हविषा दुवस्य ॥
परेष्विवांसपयोगतवतं प्रवतउ इतो निवत इत्यवतिगतिकर्मा बुद्धयः पंथानमनुपस्या
शयमानं वैवस्तुनं संगमनं जनां यमं राजानं हविषा दुवस्येति दुवस्यतीरा प्रोतिकर्मा
ग्निरपियमकुच्यते तमेताः क्रवौ नुप्रवर्तते ॥ २० ॥ सेनेव मृगमर्दधाय सुनं दिव्यते

प्रतीका॥यमोहजातोयमोजनिर्लज्जःकनीनांपतिर्जनीनां॥तंवश्वराथावुपेवंसुखासुन
गाबोनक्षतंरुधं॥इतिहिपराःसेनेवसृष्टाभयवाबलंवारधायस्तुतिवदितुतेषप्रतीका
भयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकासहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा॥यमोहजातइंरेणसहसं
गतं॥यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभनर्तियमरुवजातोयमोजनिव्यमाणोजारःकनीना
जरयिताकन्यानांपतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवति॥त
तीयोअग्निहोपतिमित्यपिनिगमोभवति॥तंवश्वराथाचरंस्यापश्चाद्भुत्यावसत्याचनिवसं
स्योषधाद्भुत्यास्तंयथागावआप्रवर्तितथापुण्यामेहुंसमृत्थंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायनेंसमि
न्वानोडवतीतिवामेदयतेवीतस्येषामभवति॥ २३ ॥मित्रेजनांन्यातयनिजुवाणोमि
त्रोदधारपृथिवीमुतद्यां॥मित्रःकृष्टीरनिमिषामिबंहेमित्रायहृद्यंघृतवर्जुहोत॥मि

त्रोजनानायातयतिजुवाणशब्दकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंचमित्रःकृष्टीरनिमिष
नभिविपश्यतीतिरुष्टयइतिमनुष्यनामकर्मवंतोभवतिविद्वद्देहावाभिन्नायहव्यंघृतव
जुहोतेतिव्याख्यातंजुहोतिर्दानकर्मांकःकमनोवाक्रमणावासुखोवातस्येषामवति॥ २४ ॥
हिरण्यगर्भःसमवर्तुनाग्रैर्भूतस्यजातःपतिरेकासीत्॥सदाधारपृथिवींचामुतेमांक
सैर्देवायहविषाविधेम॥हिरण्यगर्भोहिरण्यमयोगर्भोहिरण्यमयोगर्भोस्यितिवागर्भो
गृभर्गणात्यथैगिरसन्थानितिवायदाहस्त्रीगुणान्क्वातिशुणाश्चास्यागृहतिथ्यगर्भो
भवतिसमभवदग्रैर्भूतस्यजातःपतिरेकोबभूवसधारयतिपृथिवींचदिवंचकस्यैर्देवाय
हविषाविधेमेलित्याख्यातंविधतिर्दानकर्मांसखांन्याख्यातंस्तस्येषामवति॥ २५ ॥
येतेसरस्वर्ग्योमधुमंतोघृतश्रुतः॥नेर्मित्रोविताभव॥इतिसानिगरव्याख्यातो॥ २६ ॥

ने०७३०
३३

विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विमना आदिह्या धाता विधा
ना परमो तस्यै कर्ता तेषां मिथानि समिधा मदं नित्यं त्रैलोक्यं सप्तऋषीन् पर एकं मातुः ॥ विश्व
कर्मा विश्वभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च परमश्च संदृष्टा भूतानां तेषां मिथानि वां को
नानि वां कानां तानि वां गतानि वां मतानि वां नतानि वां द्विः सहस्रं मोदं तैयत्रे तानि सप्तऋ
षीणानि त्र्योतीर्षितेभ्यः परादित्यं स्तान्ये तस्मिन्नेकं भवतीत्यधिदेवतमथा ध्यात्वा
विश्वकर्मा विश्वभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च परमश्च संदृष्टा धितेन्द्रियाणां मेधां मि
थानि वां कानां तानि वां गतानि वां मतानि वां नतानि वां न्नेन सहस्रं मोदं तैयत्रे मा
निसप्तऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पराध्यात्वा तान्ये तस्मिन्नात्ययेकं भवतीत्यात्यग
तिमाचष्टे तत्रेति हासमाचष्टे तेषां भोवनः सर्वमैधेसर्वाणि भूतानि जुहवांचका

३३

र स आत्मसम्यक्तो जुहवांचकार तदभिवादिन्येव गर्भवति य इमा विश्वा भुवना निजुद्ददिति
तस्यैस्तराभ्यसेनिर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मं हविषा वा धानः स्वयं यजस्व पृथिवीमु
तद्यां ॥ मुदं नून्ये अभितो जनाः सद्रहास्माकं मय वासुरिस्तु ॥ विश्वकर्मं हविषा वर्धय
मानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च मुदं नून्ये अभितो जनाः सपत्न्याः सद्रहास्माकं मय वासुरि तस्यै
स्तु प्रजातां तां स्यात्स्व द्राव्याख्यातस्तीर्णो तरिः सियति नूर्णमर्थरक्षस्य भ्रान्ते यो तस्यै
षा भवति ॥ २७ ॥ स्यमूखवाजिनं देवजं तं सहावानं तस्मात्तरुथानां ॥ अरिष्टनेमिं पृतना
जैमाशुं स्वस्तये तां स्यात् मिहा दुर्वमा ॥ तं भृशमनवं तं गतिर्गतिः श्रीतिर्नो देवजं तं देवगते
व श्रीनं वा सहस्वं तं नारयितारं थानां मरिष्टनेमिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये तां स्यात् मिह
ह्येमे तिकमन्यं मध्यमा देवमवस्थं तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ स्यः श्रियः शिवः

ने०७०
२४

सापंचरुहीः सूर्यरव्योतिषापस्ततान॥ सहस्रसाः शतसावाज्यवोपूणकुमध्वासमिमावचोसि॥ आत
यो॥ सद्योपियशवसाबलेनतनोयपः सूर्यरव्योतिषापंचमनुष्यजातानिसहस्रानिनीश
तसानिन्यस्यसागतिर्नस्तेनानारयंतिप्रयुवतीमिवशरमयीमिषुमनुर्मन्यतेदाक्षिक
र्मणः क्रोधकर्मणोवधकर्मणोवामन्युस्यस्मादिषवस्तस्येषामवति॥ २९ ॥ त्वयामन्योसु
रथमाकृतंजोहर्षमाणासोधृषितामरुत्वः॥ तिमेषवःआयुधासंशिशानाअभिप्रय
तुनरोअग्निरूपाः॥ त्वयामन्योसुरथमारुह्यरुजंनोहर्षमाणासोधृषितामरुत्वस्तिमे
षवआयुधानिसंशिशयमानाअभिप्रयंतुनरोअग्निरूपाःअग्निकर्मणः संनद्याः कवचि
नइतिवादधिकाव्यारव्यातस्तस्येषामवति॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचरुहीः सूर्य
रव्योतिषापस्ततान॥ सहस्रसाः शतसावाज्यवोपूणकुमध्वासमिमावचोसि॥ आत

स्व

२४

स

प्रसादितं

नोतिदधिकाः शवसाबलेनोयः सूर्यरव्योतिषापंचमनुष्यजातानिसहस्रसाः शतसा
वाजीवेजनवानर्वरणवात्संपूणकुमोमपुनोदकेनववनानीमातीतिमधुधुमतेर्विप
रितस्यसवितासर्वस्यप्रवितातस्येषामवति॥ ३१ ॥ सवितायंजोपृथिवीमरम्यादस्ते
भुनेसविताधामदंहत्॥ अश्वमिवाधुक्षुनिमंतरिसंमृतेवृथंसवितासमुद्रं॥
सवितायंजोपृथिवीमरम्यदनारंभेणंतरिसेसविताधामदंहदश्वमिवाधुसइनिमं
तरिसेमेघंबडमन्तर्बडमन्तर्णइतिवावरमाणइतिवासवितासमुदितारमिर्तिकस
न्येमध्यमादेवमवर्षरादित्योपिसवितोच्यतेतथाचहरेण्यस्तपेस्तुतोचिन्हरण्यस्त
पः कृषिरिदंस्तंजोवाचनदमिवादिन्येपर्धवति॥ ३२ ॥ हिरण्यस्तपः सवितुर्
थावागिरसोमुक्तेवाजोअस्मिन्॥ एवात्वावन्नवसिर्वंदमानसोमस्येवांसुप्रतिजाग

राहं॥ हिरण्यस्त्वपो हिरण्यमयस्त्वपो हिरण्यमयस्त्वपो स्योनिर्वास्त्वपः स्यायतेः संपा
 तः सवितर्यथा त्वागिरसो जुह्वेजने स्विन्नेर्वत्वा च न वनाय वंदमानः सोमस्येवा
 भुं प्रतिजागम्य हव्यं स्यात्स्वयं तस्त्वेषामवति॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सवितर्यथा
 रूपः पुषोष प्रजाः पुरुधा जजान॥ इमा च विश्वभुवनान्यस्य महर्देवानामसुरत्वं
 मेकं॥ देवस्त्वष्टा सवितर्यथा सर्वरूपः पौषति प्रजारसानुप्रदानेन बहुधा चेमाजन
 यतीं मानि वसवोऽपि भूतान्युदत्तान्यस्य महश्चास्मि देवानामसुरत्वं मेकं प्रजावत्
 वानुवत् वापि वासु नि प्रज्ञानागस्य सनर्थानस्ताश्चास्यामर्थोऽसुरत्वं मादि
 कुर्वतो वातीति सनस्तस्त्वेषामवति॥ ३४ ॥ वात आवातु मे भुजं तं भुमं यो भुजो
 हरे॥ प्रण आयूषितामिषत्॥ वातः आवातु मे भुज्यानि शंभुमयो भुवनी हृदयाय प्रव

र्धयतु नः आयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्त्वेषामवति॥ ३५ ॥ प्रतिस्वं चारुमध्वरं गोपीथा
 यप्रहृत्यसे॥ मरुद्भिर्गुग्नु आगहि॥ तं प्रति चारुमध्वरं सोमपानाय प्रहृत्यसे सोम
 मरुद्भिः सहा गच्छेति कम्यं मध्यमा देवमवश्यं तस्त्वेषा पराभवति॥ ३६ ॥ अमि
 त्वा पूर्वपीतये सुजा मि सोम्यं मधु॥ मरुद्भिर्गुग्नु आगहि॥ अमि सुजामि स्वापूर्वपीत
 ये पूर्वपानाय सोम्यं मधु सोममयं सोमने मरुद्भिः सहा गच्छेति॥ ३७ ॥ विनो वेन तः
 कांतिकर्मणस्तस्त्वेषामवति॥ ३८ ॥ अयं वेन श्रौदयस्य श्रिगभो ज्योतिर्जरायु
 रजसो विमाने॥ इममुपांस्तं गुमि स्वर्गस्य शिथुन विप्रामुतिभीरिहंति॥ अयं वेन श्रौ
 दयस्य श्रिगभोः प्राष्टवर्णागभो आपरतिवा ज्योतिर्जरायु ज्योतिरस्य जरायु रजानीयं
 भवति जरायु जरागभं स्वर्गयायूयत इति वेम पांचसगमने स्वर्गस्य च शिथुमि

वविप्रामतिभीरिहंति किं हंतिस्तु वेति वर्धयंति पूजयंतीति वांशिशुः शंसनीयो भवति शि
 शीति चोस्यादानकर्मणाश्चिरव्यो गर्भो भवत्यसुनीतिरसन्नयति तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥
 असुनीति यज्ञो अस्या सुधारय जीवा तवे सुप्रतिगन् आयुः ॥ आरं धिनः सूर्यस्य संदृशि घृते
 न च तन्वर्धय स्व ॥ असुनीति मने सोमा सुधारय चिरं जीवनाय प्रवर्धय च नः आवृं धय
 च नः सूर्यस्य संदर्शनाय रथतिर्वशा गमने पिदृश्यते ॥ मारधा मदिषते सोमराज न्नित्य
 पि निगमो भवति घृतेन च मात्मानं तन्वर्धय स्वतो व्याख्यात तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥
 क्रतुस्य हि सुरुधः संति पूर्वा क्रतुस्य धीतिर्दृजि नानि हंति ॥ क्रतुस्य श्लोको बधिरा न
 तर्कणो बुधानः शुचर्मनि आयोः ॥ क्रतुस्य हि सुरुधः संति पूर्वा क्रतुस्य प्रजावर्ज
 नीयानि हंति क्रतुस्य श्लोको बधिरस्यापि कणो वा तृणति बधिरो बधः श्रोत्रः कणो

बोधयन्तीप्यमानश्च धारयन्स्य मनुष्यस्य ज्योतिषो बोदकस्य वैदुषि धेरु न ते वा तस्यै
 षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतर्द्धे वेयं भव्याये देव हव्योनय इषु वा न्यसुरै र्जतिरक्षो हामसु
 रे जति ॥ सुयं सोऽथ स्पदानि दो वधै र्जितु र्मुति ॥ अवस्व वेद घर्शो वा तुरम वसु इमि
 वस्व वेत ॥ प्रज्वीमित इत्याये देव हवना ह इव य इषवान न्यवान् कामवान् कामना
 नि च जरे जयति रक्षो ह व बले न रजयति स्वयं सो स्पदभिर्निदितारं वधै र्जितु र्मुति ॥
 अवस्व वेद घर्शं संस्तु त्वा वत रं सु इमि वा वस्व वेद ध्यासे धूयां समर्थमन्यं ते यथा हो दर्श
 नीया हो दर्शनीयेति तत्पुरुषे पस्य शीलं पुरुषे पशुभिः पर्वव ज्ञेयः पुरुषि पशुभि
 शेषोऽस्येति वेदी मानि सप्त विंशति र्देवता नाम धेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभां जिहवि
 भीजितेषामेता न्यहविर्भां जिवे नो सुनीतिर्क्रतु र्दुः प्रजापतिः प्रजानां पाता वापयति

वितावीनस्येषामभवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वाजातानि परिताव
 भूव ॥ यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो असुवयस्यामपतयोरयीणां ॥ प्रजापते नो हि व
 देतान्यन्यः सर्वमिजातानि तानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो असुवयस्याम
 पतयोरयीणामित्याशीरहिर्न्यारय्या तस्तस्येषामभवति ॥ ४३ ॥ अन्तामुन्ये रहिं ग
 णिविबुधेन दीनारजः सुवीर्य ॥ अयुजमुकैरहिं गणिविबुधेन दीनारजः सहकं पु
 सीदन्बुधमंतरिक्षं बहो अस्मिन्धृता आपदतिवेदमपीतु रदुधमेनस्मादेव बहो
 अस्मिन्धृताः प्राणा इति योहिः स बुध्या बुधमंतरिक्षं तन्निवासा तस्येषामभवति ॥
 ॥ ४४ ॥ मानो हि ब्रुध्या रिषे धान्मायज्ञो अस्पस्वि धृतायाः ॥ पाचना हि ब्रुध्या रिष
 णाय धान्मास्य यज्ञो स्वाचस्वि ध्यं क्रतु कामस्य सुपर्णो व्याख्यातस्तस्येषामभवति ॥ ४५ ॥

एकः सुपर्णः स समुद्रमाविश स तुरद्विशुभुवं नोने वंश ॥ तं पाकेन मनसा पश्यमंति तु
 स्ते मातारं ह्रिस्ते उरहि मातरं ॥ एकः सुपर्णः स समुद्रमाविश तिस्रमा निसर्वाणि भू
 ता न्यभिविपश्यति तं पाकेन मनसा पश्यमंति त इत्येष ईशार्थस्य प्रीतिर्भवत्यारव्या
 नसंयुक्ता तं मातारं ह्रि वगिषामाध्यमिका स उमातरं रं ह्रि पुरुरवा बहुधा शरूय
 नेन स्येषामभवति ॥ ४६ ॥ सर्गस्मिन् जायमानः आसत् तन्नाउते मवर्धयन् यः स्वगु
 र्ताः ॥ मह्ये यत्ना पुरुरवोरणायावर्धयन् रस्युहत्याय वंदवाः ॥ समासतास्मिन् जायमाने
 ग्नागमनो रापो देन पत्न्या वापि तेन मवर्धयन् यः स्वगुर्ताः स्वयं गामिन्यो महते वय
 स्ता पुरुरवोरणायावर्धयन् रस्युहत्याय वंदवाः ॥ ४७ ॥
 अथातो मध्यं क्रान्नायवायाद्या स स्वाणा सोनीवीनवारं मधिमारुद्राय या न्ति

ने०३०

३८

स्मि

युज्जामा बोधादर्धो जातो विद्वान् आपि न ईमशमास्यमवतं शेनस्य पतिः शेनस्य प
तिना शेनस्य पतिमीव ह्यपुनरिहो अनिधुः परेयि वा संसेनेव सन्नामित्रो जनाहि
रण्यगर्भेयतेसरस्तो विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता विश्वकर्मा विमना विष्णु कर्म हविषा त्यष्ट
पुसद्यश्चिन्त्यामन्यो आदधिकाः सविता हिरण्यस्तपो देवस्त्वष्टा वात आवातुं प्रनिर्य
मभिलषितेनो वेन तेरयं वेनो सुनीतः कृतस्य प्रतद्वेयेयं प्रजापते ज्ञा मुक्यैर्मानो हिरकः
मुपर्णः समं च सवत्वारि रेतः ॥ इति नैरुके दशमोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ श्येनो व्याख्यात
स्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय श्येनो अभ्रं सोमं सहस्रं सूवाः अयुतं वसाकं ॥ अभ्रापु रं धि
रजहाद रं नीर्मंदसोमं स्य मूरा अभ्रः ॥ आदाय श्येनो हरत् सोमं सहस्रं सवानयुतं वसहस्र
हस्रं सहस्रं सवानयमभिप्रेत्य तत्रायुतं सोममक्षस्तत्संबधेनायुतं दक्षिणा इति वातवपु

हि

३८

तंधिरजहादमित्रानदानानिति वा मरे सोमस्य मूरा अभ्रः इत्येदेव सत्ते सोमपानेन च
स्तुनस्तस्मादिंद्रमन्यत ओषधिः सोमसुनोर्त्येदेन मभिपुष्वंति बहुलमस्य नेपे दृक्
हत्तमाभ्ययेमिव प्राधान्येन तस्य पावमानी बुनि दर्शनायो दा हविष्या मः ॥ २ ॥ सादि
षयामदिषया पूर्वस्वसोमधारया ॥ इंद्राय नातं वे सुतः ॥ इति सानिगद्व्याख्यातयेषा प
राभवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ २ ॥ सोमं मन्यते पविर्वा न्सं पिबं त्योषधिः ॥ सोमं यं ब्रह्मणा य
विदुर्न तस्याप्रातिकश्चन ॥ सोमं मन्यते पविर्वा न्सं पिबं त्योषधिमिति हया सुतम
सोममाह सोमं यं ब्रह्मणा विदुरिति न तस्याप्रातिकश्चना यज्वेयधियज्ञमथाधिदेवतं
सोमं मन्यते पविर्वा न्सं पिबं त्योषधिमिति यज्ञः सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्मणा
विदुश्चंद्रमसं न तस्याप्रातिकश्चना देवस्य येषा पराभवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥

य

५

ने. ३०
३९

यत्त्वादेव प्रपिबन्ति न त आध्याय से पुनः ॥ वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः ॥
यत्त्वादेव प्रपिबन्ति न त आध्याय से पुनः रिति नाशं सानभि प्रत्ये पूर्व पक्षा पर पक्षा वि
ति वा वायुः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितार माह साह च योऽसहरणा ह्यसया नो
संवत्सराणां मास आकृतिः सोमो रूप विशे भैरो पधि अं द्रमा वा चं द्रमा आये द्रमति वं
द्रो माता वां द्रमानमस्येति वा चं द्रश्च दतेः कांति कर्मणश्च दनमित्ययस्य भवति चारु
द्रमति चिरं द्रमति च मे वा पूर्वाचारु चैर्विपरीतस्य तस्येषा भवति ॥ ५ ॥ नवोनवो भ
वति जायमानो ज्ञां केतुरुषसमित्ययं ॥ भागं देवेभ्यो विदधात्याय अचं द्रमा स्तिरते
दीर्घमायुः ॥ नवोनवो भवति जायमान इति पूर्व पक्षादिमाभि प्रेत्या ज्ञां केतुरुषसा
मेत्यग्रमित्यपर पक्षांतमभि प्रेत्या दिव्य देवतो द्वितीयः पाद इत्येकं भागं देवेभ्यो विद

३९

धात्याय नित्यं मासे ज्यामभि प्रेत्य प्रवर्धयते चं द्रमा दीर्घमायुर्नृसुमीरयतीति सतो
मृतं व्यावयतीति वा रात बलाक्षो मोक्षव्यस्तस्येषा भवति ॥ ६ ॥ परं मृत्योऽनुपरे हि
पंथां यस्ते स्व इतरी देवुपानात् ॥ चक्षुष्यते शृण्वते न त्रवी मिमानः प्रजारी विबो मोनवी
रान् ॥ परं मृत्यो ध्रुवं मृत्यो ध्रुवपरे हि मृत्यो कथितं तेन मृत्यो मृतं व्यावयते भवति मृत्यो
मदेवां मुदेयतिषा मेवा भवति ॥ ७ ॥ त्वेष मिथ्या सुमरणं शिमा वतो रिद्रं विष्णु सुनपा वा
सुरुष्यति ॥ यामल्यैय प्रतिधीयमानं मित्रं शानिरस्तुरसना मुकृष्यते ॥ इति सानि
गद व्याख्याता विधाने व्याख्यातस्तस्येषा भवति ॥ प्रबो महे मंदमाना यां धुसो वा
विश्वानरय विश्वा भुवे ॥ इंद्रस्य यस्य सुसुमं खंस होम हि अर्बो नृमणं वुरो देसी सपुयंत ॥
प्राचैतन्यं सुतिमं हतैषीत न स्य दात्रे मंदमानाय मोदमानाय स्तुयमानाय शशाय

॥ ८ ॥

ने० ३०
४०

मानायेति वा विश्वानराय सर्वविभूतायै इत्ययस्य प्रीतो सुमहद्वलं महद्वश्रवणीयं यशो नृमणं
व बलं नृनैतया वा वृथि योक्तः परिचरत इति कम न्यम ध्यमा देवम वश्यं तस्यैवा पराभवति ॥
१॥ १॥ इदु ज्योतिरुमृती विश्वज न्यं विश्वानरः सविता देवो अत्रेता एदशिभ्रियज्ज्योतिरुमृती
सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य विधाता तस्यैवा भवति ॥ १० ॥ धाता देव
तु राधुये आनीजीवा तु मक्षिता ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्य धर्मणा ॥ धाता देव तु
दत्तवर्त प्रहृज्जीविका मनुष्य क्षीणा वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कव्याणीमतिं सत्य धर्म
णो विधाता धात्रा व्याख्यातस्तस्यैवा निपातो भवति ब्रह्म देवतायामुचि ॥ १३ ॥ सोमस्य
राज्ञो वरुणस्य धर्मणि ब्रह्मस्य ते रनुमत्या उशर्मणि ॥ तवा ह मरुर्मघव नु पसुतो धातवि
धातः कलशः अभक्षयं ॥ इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसृतः सोमकलशानभक्षयमिति क

४०

लशः कस्मात्कला अस्मिन्नेते मायाः कलिश्च कलाश्च किरतैर्विकीर्णा मात्राः ॥ १२ ॥
अथातो मध्यस्जना देवगणां स्निषां मरुतः प्रथमागामिनो भवन्ति मरुतो मितरा वि
जोयामितरो विनो वा मह इवन्तीति वा ते नामेवा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः
सुक्ते रथे भिर्यातः क्रष्टिमाद्रिस्त्वपणैः ॥ आवर्षिष्ठयान इषा वयो न र्षमना सुमाया ॥
विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्तकैः स्तवैरिति वा सर्वनैरिति वा स्तविभिरिति वार्येरायातः क्र
ष्टिमाद्रिस्त्वपणैर्विषिष्ठेन वनो न्नेन वय इवाप तत्सुमायाः कव्याण कर्माणा वा
कव्याण प्रज्ञायोरुद्रा व्याख्याता स्तेषामेवा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रासु इवन्तः सुजो
वसो हिरण्यरथाः सुविताय गंतन ॥ इयं वो अस्मत्पति हर्यते मुनिस्तु खजेन दिव
त्तो उद्व्यवे ॥ आगच्छत रुद्रा इदं देणसह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वो अस्मदपि

रक्षपतने

ने० ३०
४१

प्रतिकामयतेमतिस्त्वृणाजद्वदिवत्ताउदयवैतृष्णकृतप्यतेरुदयुरुदयनेर्कभ
वउरुभांतीतिवर्तेनभांतीतिवर्तेनभवंतीतिवातेषामेषाभवति॥ १५ ॥विहृशिमी
तरणित्वेनवाद्यतोमतीसःसंतोअमृत्वमानुः॥सोधन्वनाःकृभवःस्वरवक्षसः
संवत्सरसमपृथ्यतधीतिभिः॥हृत्वाकमीणिक्षिप्रत्वेनवोहारेमेधाविनोवांम
तीसःसंतोमृत्वमानशिरसोधन्वनाःकृभवःस्वरव्यानावास्त्रप्रज्ञावासंवत्सरे
समपृथ्यतधीतिभिःकर्मभिर्कृभुर्विभवाजद्वदिसुधन्वनाःआगिरसस्यत्रयःपु
त्रावभूवृत्तेषांप्रथमोन्माभ्यांबहुवन्निगमाभवातेनमध्यमेनतदितरुभोश्च
बहुवचनेनचमसस्यचसंस्त्वेनबहुनिदशतयीषुसूक्तानिभवंत्यादित्यरम
योप्युभवउच्यते॥अगोह्यस्ययदसंस्तनागृहेतद्व्येदमृभवातुगच्छथा॥अगो

४२

ह्यभारित्योगृहनीयस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथननावदित्भवथ्येसंशि
रसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति॥ १६ ॥विस्फासदृष्टयस्तदङ्गीरवैपसः॥
तेअगिरसःसूनुवृत्तेअग्नेःपरिजक्षिरे॥बहुरूपाकृष्यस्तेगंभीरकर्मणोवा
गंभीरप्रज्ञावातेगिरसःपुत्रास्तेनेरधिजक्षिरदत्यन्निजन्मपितरोव्याख्याता
स्तेषामेषाभवति॥ १७ ॥उदीरतामवरुत्यरंसुन्मध्यमाःपितरःसोम्या
स्त॥असुंयईयुरवृकाकृतज्ञास्तेनैवंतुपितरोहवेषु॥उदीरतामवरुदीरता
परुदीरतामध्यमाःपितरःसोम्याःसोमसंपादिनस्तेसुंयप्राणमन्वीयुरहका
अनमित्राःसत्यज्ञायायमज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोहानेषुमाध्यमिकोय
मद्व्याकुलस्तस्मान्माध्यमिकावितृन्मन्यतेगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याता

भृगवो व्याख्याता अथर्वाणो धनवन्तस्तुर्वतिश्चरतिकर्मातव्यतिषेधस्तेषामेवासा
 धारणाभवति॥ १८ ॥ अंगिरसोनः पितरो न वन्वत् अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः॥
 तेषां वयं सुमंतो यज्ञियो नामपि भृगुसौमनसेर्याम॥ अंगिरसोनः पितरो न वगत्
 योनवनीतगतयो वाथर्वाणो भृगवः सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमंतो कन्या
 ण्यामंतो यज्ञियो नामपि चेषां मंदं दनीये भाजनवतिवाक्य्याणि मनसि स्थामिति
 माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितरस्त्याख्यानां तथा व्युषयः स्तूयते॥ १९ ॥
 सूर्यस्येव वक्ष्यो ज्योतिरेषां समुद्रस्येव महिमा गंगीरः॥ वातस्येव प्रज्ज्वोना न्येन
 स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वैवः॥ इति यथाऽऽख्याः॥ आत्रो तं स्तेषामेव निपातो भवत्ये
 द्रामृषिः॥ २० ॥ स्तुषेयं पुरुषस्य मृध्वं मिनतं ममाप्यमाख्यानां॥ आदर्शते श

वसासु सदानुचसाक्षते प्रतिमानानि भूयि॥ स्तोतव्यं बहु रूपं पुरुधृतमीश्वरतमं
 माप्रयमाप्तव्यानां मादृणाति यः शवसा बलेन स सदानुनिनिवास सदानवानिति
 वाप्रसाक्षते प्रतिमानानि बहु निसाक्षनिरात्रोतिकर्मा॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्था
 नाः स्त्रियं स्तासामदितिः प्रथमा गमिनी भवत्यदिति र्योख्यानां तस्या एषा भवति॥
 ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिने जन्मनि त्रैरात्रा नामित्रावरुणा विवाससि॥ अतर्तपंथाः पुं
 रुख्यो अयमासु स होनो विषु रूरेषु जन्मसु॥ दक्षस्य वादिने जन्मनि त्रैरात्रे कर्मणि रा
 त्रान्तिमित्रावरुणो परिवरसि विवासातिः परिवर्यायां हविषां आविवासातीत्याशा
 स्तेर्वातर्तपंथा अवरमाण पंथा बहुरथोर्यमादिलोरीनियच्छतिसप्तहोनास
 मास्थिरश्मयोरसानभिसन्नामयंतिसप्तमेन मृष्यस्तुवंतीति वा विषमरूपे पुत्रजन्मसु

कर्मसंदेह्ये चादित्योदसदस्याङ्गरादित्यमध्ये वस्तुतोदिति दीक्षायणी ॥ अदितेर्दशो
अजायत रसादितिः पृथीति चेतत्कथमुपपद्येत समानजन्मानो स्यातामित्यपि वा
देवधर्मेणेतरतरजन्मानो स्यातामितरेतरप्रकृतीः अपिरप्यदितिरुच्यते तस्यैषा
भवति ॥ २३ ॥ यस्मै त्वंसुद्रविणो रदशो नागास्त्वमदिते सर्वताता ॥ यं भूदेणश
वसाजो दद्यासि प्रजावता गंधसाते स्याम ॥ यस्मै त्वंसुद्रविणो रदशो नागास्त्वमन
पराधत्वमदिते सर्वासु कर्म तति श्राग आङ्पूर्वाङ्गैरेन एतेः किं त्विषं किं त्वि
रे सुकृतकर्मणो भयं कर्तुमस्याभिनतीति वां भूदेणश वसावलेन बोदयति प्र
जावता चराधसाधनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणात्तस्या एषा भवति ॥ २४ ॥
किं मिच्छंती सरमा प्रेदमानं दुरेहं द्याजगुमिः परांचेः ॥ कास्मे हितिः कापरितकया

सीत्स्वथं रसाया अतः पयांसि किं मिच्छंती सरमेदं प्राणैर्दुरेहं द्याजगुमिर्जगम्यते ॥
परांचेनेरचितः काते स्यात्सर्पहितिरासीत्किं परितकनं परितकया रात्रिः परितक
नांतकमतक्वेषुष्णानामंतकतदतिसतः कथं रसाया अतः पयांसि तिरसानश
रसतेः शब्दकर्मणः कथं रसानितान्युदकानीति बोदे वस्तुनीं देण प्रहिता पणिभि
रसुरैः समूह इत्याख्यानं सरस्वती ग्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २५ ॥ पावका
नः सरस्वती वाजोभिर्वाजिनीवती ॥ यत्तं वल्लुधिया वसुः ॥ पावकानः सरस्वत्ये
नेव तीयत्तं वल्लुधिया वसुः कर्मवत्सुस्तस्या एषा परा भवति ॥ २६ ॥ महो जगुः स
रस्वती प्रचेतयति केतुना ॥ धियो विभ्राविराजति ॥ महर्दणः सरस्वती प्रचेतय
ति प्रज्ञापयति केतुना कर्मणा प्रज्ञया वमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति

ने० उ०
४४

वागर्षेणु विधीयते तस्याऽप्यमिकोन्वाचमन्यं तं वाग्व्याख्याना तस्याऽप्यभा
 ति ॥ २० ॥ यद्वाग्वदं त्यविवेचना निराष्ट्रदिवा नानिषसादमंश ॥ चतस्त्रुर्जुदु
 हेपयांसि कसिदस्याः परमं जगाम ॥ यद्वाग्वदं त्यविवेचना न्यविज्ञाना निराष्ट्रदिवा
 नानिषसादमंश मरुत चित्तो नुदि ३ उर्जुदु हेपयांसि कसिदस्याः परमं जग
 मेति यत्पुत्रिर्वागच्छतीति वायरादित्य रश्मयो हरंतीति त्रान्तस्या एषा परामवति ॥
 ॥ २० ॥ देवी वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति ॥ सानो मुं देवमू
 र्जुदुहाना धेनुवीगस्मानुपसुष्टुते ॥ देवी वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पश
 वो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदना न च रसं च दुहाना धेनुवीगस्मा
 उपेतु सुष्टु मता नुरकेति देवपत्न्या विति नैरुक्ताः पौर्णमास्या विति याज्ञिकाया

मनी

४४

पूर्वा पौर्णमासी सानुमर्तियोत्तरासाराकेति विज्ञायते नुमतिरनुमनो तस्या एषा
 भवति ॥ २० ॥ अन्विदे नुमते लं मयि सैशं च न स्तुधि ॥ कलेदसा यनो हि नु प्रण आ
 वृषितारिषः ॥ अनुमनस्यानुमते लं सुखं च न कुर्वन् च नोपत्याय धेहि प्रवृथं यच न
 आयु रकार ते र्दन कर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ २० ॥ राकामहं सुहवां सुष्टु तीर्तु
 वेष्टु गानुनः सुभगा बोधतु त्मना ॥ सीव्यल्पः सूच्या छिद्यमानया दरातु वीरंश
 तदायमुक्थ्य ॥ राकामहं सुहवां सुष्टु त्वाहयेष्टु गानुनः सुभगा बोधतु त्मना सीव्य
 लपः प्रजनन कर्म सूच्या छिद्यमानया सूची प्रीत्यंते दरातु वीरंश तप्रदमुक्थ्यं तं
 व्यप्रशंसो सिनीवाली कुडू रिति देवपत्न्या विति नैरुक्ता अमा वास्ये ३ रति याज्ञिकाया
 पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली बोधतु त्मना कुडू रिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमनं

पर्वतानां त्विदं विभर्षि पृथिवि ॥ प्रयाभूमिं प्रवत्तति मुक्ताजिनोर्विमहिनि ॥ सख्यं त्वं
 पर्वतानां मेघानां खेदं नन्देन भेदं नन्देन बलममुत्र धारयति पृथिवि प्रजिब सिंयाभूमिं
 प्रवणवति महत्वेन महयतीत्युदकवतीति वैश्राणी इत्यपत्न्या एषा भवति ॥ ३० ॥
 इन्द्राणीमासुनारिषु सुभगां महमंश्रवं ॥ नृस्यस्या अपरं च नृजरासामरंते पतिर्विश्व
 स्मादिन्द्र उतरः ॥ इन्द्राणीमासुनारिषु सुभगामहमंश्रुणवैनस्यस्या अपरा मपिसमा
 जरायां भ्रियते पतिः सर्वस्माद्यद्रु उतरस्तेन तद्रूपं स्तस्या एषा परा भवति ॥ ३१ ॥
 नाहमिन्द्राणि रारण सरस्युर्वपाकं पृथुते ॥ यस्यैव मय्यहं विप्रियं देवेषु गच्छति वि
 श्वस्मादिन्द्र उतरः ॥ नाहमिन्द्राणि रमे सरस्युर्वपाकं पृथुते नैव मय्यहं विप्रियं देवेषु गच्छति
 मद्भिः संस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु निगच्छति सर्वस्माद्यद्रु उतरस्तेन तद्रूपं मोक्षीण

यतेर्ज्योतिरुक्तं कर्मणां यमपीतरो गोरो वणं एतस्मादेवं प्रशस्यो भवति तस्या एषा भवति ॥
 ॥ ३१ ॥ गोशर्मिमायसलिलानितसख्येकं पदी द्विपदी सा चतुष्पदी ॥ अक्षपेन वपरीव
 भूतुपी सहस्राक्षरापरमेव्योमन ॥ गोशर्मिर्मिमायसलिलानितसतीकुर्वत्येकपदी
 मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चोदित्येन चतुष्पदी दिग्भिर् एषा पदी दिग्भिश्चावां तसदि
 ग्भिश्च न वपरी दिग्भिश्चावां तरा दिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बद्धकापरमेव्यवने
 तस्या एषा परा भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिविस्तरं नितेन जीवंति प्रदिशुश्च
 तस्याः ॥ ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्चमुपजीवति ॥ तस्याः समुद्रा अधिविस्तरं निर्वर्षंति म
 घा स्तेन जीवंति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्चमुपजीवति ॥ तस्याः समुद्रा अधिविस्तरं निर्वर्षंति म
 वंति गोव्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥ गोशर्मिमुदं वृत्तं मिषं तं मूषां नृहि

ने० उ०
४७

रुणोन्मातुवाउ॥ सक्ताणं धर्ममुभिवावशानामिमातिमायुं पयते पयोभिः॥ गोपन्वमि
हस्तनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमिति वा सूर्यानिमस्याभिहिङ्करोन्मननायसक्ताण
सूर्यं धर्मं हरणमभिवावशानामिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मोयुमिवादित्यमिति
वा वागेवामाध्यमिका धर्मधुगितियाशिका धितुर्धयते वा धिजेते वीतस्या एवाभवति
॥ ४२ ॥ उपद्रव्ये सुदुष्पां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां॥ श्वेत्सर्वसंवितासीविषं
नोभाद्राधर्मस्तदुपुप्रवोचं॥ उपद्रव्ये सुदो हनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपिचं
धेनोनां श्वेत्सर्वसंवितासुनोनुनरत्येषहि श्वेत्सर्ववांसवानां यदुदकं यदप्ययजुष
रमीद्रो धर्मस्तसु प्रव्रवीमि वागेवामाध्यमिका धर्मधुगितियाशिका॥ अग्न्याहंतव्याम
वत्यघघ्नीनिवातस्या एवाभवति॥ ४३ ॥ सृयवसाङ्गवती हि भूयाः अथो वयं भगव

४७

तः स्याम॥ अदितृणमग्न्ये विश्वरानी पितृषु दुदकमाचरती॥ सुयवसादिनी भग
वती हि भवत्येदानीं वयं भवतः स्वामी अदितृणमग्न्ये सर्वरूपिव च सुयवसादिनी
तस्या एवापराभवति॥ ४४ ॥ हिङ्कवती वसुपत्नी वसूनां वसुमिच्छंती मन्त्राभ्या
गाव॥ दुहा मग्निभ्यां पयो अग्न्ये सावर्धतां महते सोमगाय॥ इति सानिगदव्याख्या
ता पथ्या स्वस्तिः पथ्या अंतरेक्षंत निवासांतस्याः एवाभवति॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिहि प्रप
थे श्वेत्सर्वसंवितासुनोनुनरत्येषहि श्वेत्सर्ववांसवानां यदुदकं यदप्ययजुष
रमीद्रो धर्मस्तसु प्रव्रवीमि वागेवामाध्यमिका धर्मधुगितियाशिका॥ अग्न्याहंतव्याम
वत्यघघ्नीनिवातस्या एवाभवति॥ ४६ ॥ अथो वयं भगव

ने० उ०

ने०३५
॥४८२॥

सर्वसंपिष्टादहविभुषी॥नियतीतिश्रुतदृष्टा॥अपासरदुषाअनसःसंपिष्टानि
याद्विभुष्यनोवायुरनिर्तवोपमार्थेस्यारनस्तद्वशंकटादिबानःशकटमानंद
मरिमंश्रीवरमनिर्तवस्याज्जीवनकर्मणउपजीवंत्येनंन्येधोप्यनएतस्यादेव
यन्निरशिअथदृष्टादर्वितामध्यमस्तस्याएषापराभवति॥ ४७ ॥एतदस्या
अनःशयेसुसंपिष्टं विपाशया॥सुसारसीं परावतः॥एतदस्याअनआशेत
सुसंपिष्टमितरदिवविपाशि विमुक्तपाशिससारोषाःपरावतःप्रेरितवतः
परागतहृदकाव्याख्यातातस्याएषाभवति॥ ४८ ॥अभिन्दुवायूथस्य
मातास्मन्नुदीभिर्बुर्वशीवागुणातु॥उर्वशीबावहृदिवागुणानाभ्युपवीनाप्र
भूथस्यायोः॥सिषत्तुनऊर्जयस्यपुष्टेः॥अभिगुणातुनद्रकायूथस्यमाता

राम
४८

सर्वस्यमातास्मदभिनदीभिर्बुर्वशीवागुणातुर्वशीबावहृदिवामहृदिवागुणा
भ्युपवीनाप्रभूथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्यस्यज्योतिषोदकस्यवोसेव
तो नोन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति॥ ४९ ॥रथनुमार्कतंबुयं
अनुसुमाकुजाग्रह॥आयस्मिन्तुस्त्रोसुरणानिबिभ्रतीसचामरुक्षेरोदसी॥
रथंक्षिप्रंमार्कतंमेघंवर्यश्रवणीयमाङ्गयामहःआयस्मिन्तुस्त्रोसुरणीयानु
दकानिबिभ्रतीसचामरुद्रिःसहरोदसीरोदसी॥ ५० ॥रथेनोव्याख्यातआदा
यस्वादिष्ठयासोममन्यतेयत्तादेवनवोनवःपरंमृत्योलेषमिथाप्रवोमहजुज्यो
तिधीनादरावसोमस्यरात्रोभान्नोमध्यस्थानादेवगणाआ विरुन्माद्रिरारु
द्रासोविष्टाशमीविरूपासउदीरतामवरेगिरसोनःसर्वस्येवसुबेय्यमथातो

म

ने०३०
४९

मध्यस्जनास्त्रियोदशस्यदायस्मेत्किमिच्छतीयावकानोमहोअणीयहाग्व
रंतीदेवींदावमन्विदनुमतेराकामहसिनीवालिङ्गुमहमन्यमुपूर्वज्ञावि
युनवनिथेंद्राणीनाहमिंद्राणिगौरीर्मिमार्यतस्याःसमुद्रगोरमीमेदुपद्वये
ससवसाहुिदुग्वतीखस्तिरिज्योपाएतदस्याअभिनद्राग्यंनुपंचाशर्व
इतिनैरुक्तेदकादशोध्यायः॥ ॥७७॥अथातोयुक्जानादेवतास्तासामभिनोप्र
थमागामिनोभवनोभिनोयद्यभुवातेसर्वरसेनाज्योतिषान्ज्योतिषाविनावि
ज्योर्णवामस्तत्कावन्विनोद्यावापृथिव्याविलेकेहोरात्राविलेकेसर्वाचंद्रमसावि
लेकेराजानोपुण्यरुताविलेतिहासिकास्तयोःकावर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशभा (मन्चंद्र)
वस्यानुविष्टंमनुततोभागोहिमध्यमोज्योतिर्भागआदित्यस्योरिषामवति॥१॥ ४९

वसानिपुस्यचरथोसिनेपेत्ताविव॥कदेदमश्विनायुवमभिदेवांअंगच्छतं॥इ
तिसाविगदव्याख्यातावसानिपुस्यचरथोवसातयोरतयोवसंतस्मादतरेतरात
योवत्केवावहनेर्वासिनेपेत्ताविव॥अपेत्तावत्रहणंसुरातयोस्तयोःसमानकाल
योःसमानकर्मणोःसंतुतप्राययोरसंस्वनेषोर्ध्वोभवतिवासात्योन्यउच्यतेउच्य
पुत्रस्तवान्यइतिनयोरेषापराभवति॥ २॥इहेहंजातासमंवावशीतामरेपुसात
न्वाः॥नामभिःखे॥जिष्णुर्वामन्यःसुपर्णवस्यसृष्टिर्द्वौअन्यःसुभगःपुत्रोह॥इह
वेहचजातोमंस्तुयेतेनपेनालियमानयातन्वानामभिप्रुत्तेर्जिष्णुर्वामन्यःसु
महतोबलस्यरयितामध्यमोरिवोन्यःसुभगःपुत्रोह॥इहत्वादिन्यस्तयोरेषापराभ
वति॥ ३॥प्रातर्गुजाविबोधयाश्विनावेहर्गच्छता॥अस्यसोमस्यपीतये॥प्रात

कर्मिणो विबोधगोपिना विहागच्छतामस्य सोमस्य पानाय तयोरेषा पराभवति ॥
 ॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनो हिनोतु नसायमस्ति देव्या अजुष्टं ॥ एता न्यो भूस्वयं
 जते विचाकः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनो ग्रहिणुत नसायम
 स्ति देवे ज्या अजुष्टं मेतदप्यन्योऽस्म्यजते विचाकः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् नयि
 त् नमस्तयोः कालः सृष्टो देव पर्यंतं तस्मिन् न न्या देवता ॥ ओष्यंत उषावष्टः कातिक
 मण उच्छते रितरामाध्यमिका तस्या एषा भवति ॥ ५ ॥ उषस्तश्चित्रमाभ्युसमभ्य
 नाजिनीवति ॥ येन तोकं चतनयं धामहे ॥ उषस्तश्चित्रं चायनीयं मंहनीयं धनमाह
 रं समभ्यमन्नवतियेन पुत्रांश्च पोत्रांश्च दधीमहि नस्या एषा पराभवति ॥ ६ ॥ एता उ
 त्या उषसः केतुमक्रतु पूर्वो धर्जसो भातुमजते ॥ निरूष्वा नाऽआयुधानी विधृष्वा

वः प्रतिगोरोकवीर्यनिमातरः ॥ एतास्त उषसः केतुमक्रयन प्रजानमेकस्या एव प्रजना
 र्थं बद्धुः षवर्नस्यास्त्वं धेनु रिक्षलो कस्य समं जने भानुना ॥ निरूष्वा नाऽआयुधानी वि
 धृष्वा वः ॥ निरिष्ये जसमित्येतस्य स्त्रान एमदिषो निरुक्तं जारिणी विस्यपि निगमाभु
 ति प्रतियंति गावोगमनां दक्षीणगे च नात्मा तरो भासानि र्मात्र्यः स्वर्गोऽस्य पत्ये
 येनाभिमृष्टकालतमा तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ सुकिंशु कंशं न्यक्षिं विष्वरूपं हिरण्य
 वर्णं सुरतं सुवक्रं ॥ आरं हस्यै अमृतं त्यलोकं स्यान् पत्ये वहतुं कृणुष्व ॥ सुकाशं
 शं नमलं सर्वरूपमपि बोपमर्थे स्यात् सुकिंशुकमिव शम्भलिमिति किंशुकं केशतेः
 प्रकाशयतिकर्मणः शम्भलिः सुरशो भवति शरवान् गहस्यै अमृतं त्यलोकं सुद
 कस्य सुरवं पत्ये वहतुं कुरुष्व सवितो सूर्यो प्रायच्छं सोमा यरो जे प्रजापत्यः वेति च ब्रा

त्रै० ३०
५९

द्वर्णवशाकपायीवशाकपेः पत्ययेवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥
वशाकपायिरेवति सुपुत्र आदु सुखं ॥ घर्मत्तु इउक्षणः प्रियं कावित्तरं हविर्दि
श्वस्मादिदं उन्नरः ॥ वशाकपायिरेवति सुपुत्रे मध्यमेन सुखं घेमाध्यमिकया वा वास्तु वा
साधुसादिनीति वा साधुसानिनीति वा स्वयंतस नोतीति वा प्राप्ता तु न इउक्षण ए
नान्माध्यमिका न्तेस्या या नुक्षण उषते ईडिकर्मण उषं युद केनेति वा प्रियं कुरुष
सुखाय यकरं हविः सुखकरं हविः सर्वस्मा घइउत्तरस्तेतदु म आदित्यं सरण्यः
सरणात्तस्या एषाभवति ॥ ९ ॥ अर्पा गृह नमस्तुं ध्यः कृत्वा सर्वणी मद्दुर्वि
स्वते ॥ उता श्विना वभं घतदासी द जहा दुहा मिथुना सरण्यः ॥ अय्य गृह नमृता म
र्ये ध्यः कृत्वा सर्वणी मद्दुर्विस्वते ॥ यश्विनाव भर घतदासी द जहा द्वौ मिथुनो सर

५९

पुर्मध्यमं च माध्यमिकां च वाचमिति नेरुका यमं च यमां च येति हासिको सत्रेति हा
समाचक्षते त्वाष्ट्री सरण्यं विवस्वत आदित्यो मोमिथु नो जनयो वकार सासुणी
मन्या प्रतिनिधाय श्वरूपं कृत्वा प्रउशवस विवस्वानादित्यं आश्वमेव स्तुं कृत्वा ताम
तुं स्वसं बभूव ततो श्विजे जज्ञाने सर्वणी याम तुं स द भिवा इ न्ये स्वर्गं वति ॥ १० ॥
वषादु हि त्रेव ह तुं रुणे तीती रं विष्णुं भुवनं समेति ॥ यमस्य माता पयुं ह माता महो
जाया विवस्वतो नारा ॥ ब्रह्मादु हि तुर्वह नं करोती ती रं विष्णुं भुवनं समेती माता न
सर्वाणि भूतान्यपि समागच्छंति यमस्य माता पयुं ह माता महतो जाया विवस्वतो न
नाराशं त्रिरादित्यस्यादि लोदयेत धीर्यते ॥ ११ ॥ सविता आरब्धा तस्य कालो य
दाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्येष्टाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणि प्र

विमुचनेकविः प्रासादी इन्द्रिषदेवतुष्यदे॥ विनाकं परव्यत्सविनादीप्योनुप्र
 माणं नृपसोविराजति॥ सर्वोणिप्रज्ञानानिप्रतिमुचनेमेधावीकविः कौतुहलं नोभ
 वतिकवतेवीप्रमुवतिभद्रौदृषाद्यर्थनुष्याद्यर्थव्यविरत्यपनाकंसवितान्वरणीयः ॥
 प्रयाणमनूषसोविराजस्योरासः सावित्ररतिपक्षसमाभ्यायेविजायतेकस्मात्ता
 मान्यादित्यधस्तातदेकायांतमोभवंत्यतस्मात्तामान्यादधस्तादधोदस्तात्ता
 कस्मात्तामान्यादित्यन्निचितानामाभुपयाद्भारमणायोपेतनधर्मायकृष्ण
 जातीयेतस्मात्तामान्यात्ककबाहुः सावित्ररतिपक्षसमाभ्यायेविजायतेकस्मात्ता
 मान्यादितिकान्तानुवादंपरीत्यकवाकोः पूर्वशब्दानुकरणं ववेरुतरेभोगोव्याख्या
 तस्तस्यकालः प्रागुत्सर्पणान्तस्थेषाभवति॥ १३॥ प्रातर्जितं भगमुग्रं देवमव्ययं पु

त्रमदितेयोर्विधुता॥ आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिदाजाचिद्यं भगं भूषीत्याह॥ प्रा
 तर्जितं भगमुग्रं हृदये मवयं पुत्रमदितेयोर्विधारयिता सर्वस्याध्रश्चिद्यं मन्यमानआ
 द्यानुर्दृष्टिस्तुरश्चिदुररतिरयमनामंतरतेवीत्वरतेवीत्वरयात्पूर्णगतिर्यमोराजा
 चिद्यं भगं भूषीत्याहधोभगइत्याहुर्नुत्तरघोत्रस्यतेप्राप्तिः त्रमस्याक्षिणीभिर्नघा
 नेनिबत्राह्यर्णजनं भगो गच्छतीति वा जनं गच्छत्यादिपुत्रदेयेन सूर्यः सतेवीमुवतेवी
 सीर्यते वा तस्थेषाभवति॥ १४॥ उदयं जातवेदसं देवं वंहंति कुतवः॥ इदं विश्वायु
 स्वयं॥ उदं नितितं जातवेदसं रश्मयः केतवः सर्वेषां भूतानां दशनायस्यैमितिकमं हं
 न्यमादित्यादेवमवश्यं तस्थेषापराभवति॥ १५॥ विजं देवानामुदगादनीकं
 चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्यग्नेः॥ आप्राधावापृथिवी अंतरिक्षसूर्यज्जगत्संस्तुय

अ॥ वायनीयदेवानां मुदगमदनीकं रत्नां मित्रस्य वरुणस्य ग्रेष्ठा प्रपुरद्वा वाप
 धिज्योत्तं तं रिशं च महत्वेन तेन सूर्य आत्मा जंगमस्य चरुजवरस्य वाथ यदस्मि पो
 खं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १५ ॥ शुक्रं ते अन्ययं जनं ते अन्यद्विपु
 पे अहनीयो मिवासी ॥ विश्वाहि माया अवसि स्वधा वो भद्रा ते पूषन्निहरति रस्तु ॥ पु
 क्रं ते अन्यजो हिनं ते अन्ययं जनं ते अन्ययं जियं ते अन्यद्विषमरूपं ते अहनीकं मयो
 रिच चासि स वाणि प्रज्ञाना ययस्य नवभाजनवती ते पूषन्निहरति रस्तु तस्यैषा प
 रा भवति ॥ १७ ॥ पथस्यथः परित्वं च स्यात् कामेन कृतं तो अभ्या न कर्क ॥ सनो रा स
 च्छरुधंश्चंद्रा ग्राधियं धियं सीषधा ति प्रपूषा ॥ पथस्यथाधि पतिवचनेन कामेन क
 तो अभ्या न कर्क मभ्या पनोर्कमिति वा सनो रा दोनु वायनीया ग्राणि धनानि कर्म कर्म च

नः प्रसाधयतु पूषेयथयद्विषितो भवति तद्विष्णुर्वचति विष्णुर्विशने वा ज्योते वा
 तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निरुधं पदं ॥ समूहं मस्य पांसुरे ॥ य
 दिदं किंच तद्विक्रमं ते विष्णुस्त्रिधा निधत्ते पदं त्रेधा भावा यं पृथिव्या मं तं रिशदि
 वीति शाक पूर्णिः समारोहणे विष्णु पदे गय शिरसी लोर्ण वाभः समूहं मस्य पांसु
 रे प्यायने तं रिशं पदं न दृश्यते पितो पमार्थे स्यात् समूहं मस्य पांसु र्वपदं न दृश्य
 त इति पांसवः पादैः सूर्यं त इति वा पन्नाः शेरत इति वा पं सनीया भवतीति वा ॥ १९ ॥
 विश्वानरे व्याख्यातं सस्यैषा निपातो भवत्येन्द्रा मुचिं ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वस्यति
 मनो न तस्य शर्वसः ॥ एवैश्वर्यवर्षणी नामूती दुर्वे रथानां ॥ विश्वानरस्यादिस्य स्याना
 न तस्य शर्वसो महतो ब्रह्मैवैश्वकामैरयने रवने वा च वर्षणीनां मनुष्याणां मूल्या च

यास्यथानिद्रमस्मिन्पते ह्रस्वामिबुरुणोव्याख्यातस्तस्येवाभवति॥ २१ ॥ येना
 पावकचक्षसाभुरण्येतंजनांअनु॥ त्वंवरुणपश्यसि॥ भुरण्युरितिहिसिप्रनामभु
 रण्युःशकुनिर्भरिमध्वानंनयतिस्वर्गस्यलोकास्त्यापिबोहून्तस्पातीभुरण्युरने
 नपावकरव्यानेन॥ भुरण्येतंजनांअनु॥ त्वंवरुणपश्यसि॥ तत्तेवयंस्तुमद्रति
 वाक्योषोपिबोहून्तस्या॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्येतंजनांअनु॥ त्वंवरु
 णपश्यसि॥ विद्यामेधिरजस्पृहहामिमानीअनुभिः॥ पश्यजन्मानिस्तस्य॥ ये
 थिद्यारजश्चपृथुमहातंजोकमतानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिः सहपश्यवजन्मानि
 नातानिस्तस्योपिपूर्वस्या॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्येतंजनांअनु॥ त्वंवरु
 णपश्यसि॥ प्रत्यङ्देवानांविशःप्रत्यङ्देविमानुषान्॥ प्रत्यङ्दिश्वस्वदेश॥ प्रत्य

ङ्दिःसर्वमुदेविप्रत्याङ्दिज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्दिःसर्वमाभिविपश्यसीत्यपिनेतस्या
 मेव॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्येतंजनांअनु॥ त्वंवरुणपश्यसि॥ तेननो
 जनानभिनिपश्यसिकेशीकेशारश्मयस्तेस्तद्वानुभवतिकाशनाहाप्रकाशनाहात
 स्येवाभवति॥ २५ ॥ केश्यश्चिंकेशीविषंकेशीविंभर्तिरोदसी॥ केशीविप्रुत्स
 र्दोकेकेशीदंज्योतिरुच्यते॥ केश्यग्निचविषंविषमित्पुहकनामेविष्णातेर्वि
 पूर्वस्यस्वतिःपुद्गल्यस्यविष्वस्यवासचतेद्यावापृथिव्योचधारयतिकेशीदंसर्व
 मिदमभिविश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतेस्यादित्यमाहायाप्यतेरुदंज्योतिर्विके
 शिनीउच्यतेधूमनाग्नीरजसाचमध्यमस्तिषामेवासाधारणाभवति॥ २६ ॥ इ
 यंकेशिर्नःक्रतुथाविचभूतेसंवत्सरेवयत्नएकएषां॥ विश्वमेकोअभिविष्ट

वीभिर्भोजिरेकस्य दहशेन रूपं ॥ त्रयः कृशिनः क्रतुश्चानिर्वक्षते काले काले भिविपु
 ज्यति संवत्सरे वृषत एक एषामिष्यभिः पृथिवी दहति सर्वमेको भिविपु ज्यति
 कर्मभिरादि लोकातिरेकस्य दह्यते न रूपं मध्यमस्योत्थयदग्निभिर्भिमिकपय
 नेति तदृषाकपिर्भवति वृषाकपनस्तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ पुनरेहि वृषाकपे
 सुविना कल्पयावहे ॥ य एष स्वप्नं शनोस्तमेषि यथा पुनर्विष्मादि उतरः ॥ पु
 नरेहि वृषाकपे सुप्रसन्नानि वः कर्माणि कल्पयावहे य एषः स्वप्नं शनः स्वप्ना
 शयस्यादित्य उदयेन सोस्तमेषि यथा पुनः सर्वस्या उदुतरस्तमेतद्भूम्यादि
 ल्ययमो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २० ॥ यस्मिन्क्षेसु पलाशे देवैः सुपिवन्ति
 यमः ॥ अत्रानो विश्यतिः पिता पुराणाः अनुवेनति ॥ यस्मिन्क्षेसु पलाशे स्थाने

॥ अत्रानो
 ५५

रतः सयेवापि बोधार्थे रसादृष्टदवसुपलाश इति वृक्षो ब्रश्चनात्पलाशं पलाशनीरे
 वैः संगच्छते यमो रश्मिभिर्गदित्यस्तत्र नः सर्वस्य पातावापालयिता वा पुराणाननुकार्ये
 ताजः एकपादजन एकः पाद एकैतपादेन पातीति वैकलपादेन पिबतीति वैकलस्य पाद
 तिवा ॥ एकपादं नो त्विरसीत्यपि निगमो भवति तस्येव निपातो भवति वैश्वदेव्याम्
 वि ॥ २० ॥ पावीरवीरान्युत्तरेकपादजो द्विवोधूर्तासिंधुराजः समुद्रियः ॥ विश्वेदेव्यास
 शृणु नूनं नोस्मिन्सरेखती सह धीभिर्पुरंध्या ॥ पविशत्येव भवति यद्विपुनातिकायं त
 हत्यवीरमायुर्धनं हानिः पवीरवान् ॥ अनितरेखो पवीरवानि तपि निगमो भवति व
 देवता वा क्पावीरवी पावीरवी च दिव्या वा न्यतुलनित्री वा चोन्यस्या अजश्चैकपादि
 वोधारयितासिंधुश्चापश्च समुद्रियाश्च सर्वे वंद्याः सरस्वती सह पुरंध्या सुखाप्रयु

५

कानिधीभिः कर्मभिर्बुक्तानिभृत्पुंस्तुववनीमानातिपृथिवीव्याख्यातांनस्याएषमि
 चानोभवत्यैश्वर्यामृचि॥ ३० ॥ यद्विन्नीदोपरमस्यापृथिव्यामध्यमस्यामवमस्या
 मुतस्तु॥ अतःपरिदृष्टवणावाहियाममथास्तोमस्यपिबतंसुनस्य॥ इतिनिगदया सा
 ख्यातांसमुद्रोव्याख्यातस्तस्येवनिपातोभवतिपावमान्यामृचि॥ ३१ ॥ पवित्रंयन्तु
 परिवाचमासतेपितैषांप्रत्नोअभिरक्षतिव्रतं॥ महःसमुद्रंवरुणस्तिरोतर्धधीराइ
 ज्ञेकुंभरुणेधारम॥ पवित्रवंतोरश्मिवंतोमाध्यमिकारदेवगणाःयस्यसंतोमाध्यमिको
 दावोपितैषांप्रत्नपुणोभिरक्षतिव्रतंकर्ममहःसमुद्रंवरुणस्तिरोतर्धधायधीराः
 शक्रुवंतिधरुणेष्टुकेषुकर्मणआरभमारभ्यमजएकपाद्धारव्यातःपृथिवीव्या
 ख्यातांसमुद्रोव्याख्यातस्तेषामेवनिपातोभवत्यपरस्यांचदुदेवतायामृचि॥ ३२ ॥

उन्नोहर्बुध्न्यःशृणोत्वजपकपात्युथिवीस्तमुद्रः॥ विश्वैरेवाज्जताहधोऽङ्गानाःस्तुतामंत्रो
 कविशस्ताअवंतु॥ अपिबनोहर्बुध्न्यःशृणोत्वजश्चैकपात्युथिवीवसमुद्रश्चसर्वेचदेवाः
 सत्यहधोवायज्ञहधोवाद्द्वयमानांमंत्रैस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतुमेधाविशस्ताधधुः
 प्रत्यन्तेभ्यानमितिविप्रत्यक्तमस्मिन्ध्यानमितिवाथर्वागारव्यातोमनुर्मननात्तेषामे
 वनिपातोभवत्यैश्वर्यामृचि॥ ३३ ॥ यामथर्वामनुष्यितादध्यइधियुमत्वंत॥ तस्मिन्त्र
 हाणिपूर्वधेइउक्तासमंमृतावृन्नुसुराज्य॥ यामथर्वावमथ्वेनुपितामानवातीद
 ध्यइवधियमतनिवर्तनस्मिन्त्रहाणिकर्माणिपूर्वैइउक्तानिचसंगज्जंतामर्च्यो
 नृपास्तेस्वराज्य॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्तानादेवगणास्तेषामादित्याःप्रथमागमिनो
 भवत्यादित्यागारव्यातास्तेषामेवामवति॥ ३५ ॥ इयामिराआदित्येभ्योद्युतस्तुस

३७७
६७

नाशजं भो मुकुजं होमि ॥ भूजो तु मित्रो अयं मा भगौ न सुविज्ञानो वरुणो दक्षो अंशः ॥
घृतस्वर्यत प्रह्लाविन्यो घृतप्रसाविष्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वा दुती गदि
येभ्यश्चिरं मुक्ता जुहोमि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमा गिरि मित्रश्चायं मा च भगव
बहुजा तश्च धाता दक्षो वरुणो शशिशोऽगुना व्याख्यात सप्तः ऋषयो व्याख्यातो स्तेषा
मेवाभवति ॥ २८ ॥ सप्तः ऋषयः प्रतिहिताः शरीर सप्त रक्षंति स दम प्रमादं ॥ सप्तापः
सर्वतो लोको मीयुस्त्रजा गृतो अस्वप्रजो स व्रसदो च देवो ॥ सप्तः ऋषयः प्रतिहिताः
शरीरैरमय आदित्ये सप्त रक्षंति स दम प्रमादं संवत्सर मप्रमाद्यंत सप्तापना स्तप
वस्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यं तित वजा गृतो अस्वप्रजो स व्रसदो च देवो वा व्यादि
त्या विव्यधि देवत मथा ध्यात्वा सप्तः ऋषयः प्रतिहितान् शरीरै बर्षिद्रियाणि विद्यास

५७

तम्यात्मनि सप्त रक्षंति स दम प्रमादं शरीर मप्रमाद्यंति सप्तापना नीमान्ये वस्व
पतो लोको मस्तमिनमात्मानं यं तित वजा गृतो अस्वप्रजो स व्रसदो च देवो वा व्यादि
त्मातेज सश्चेत्यात्मगतिमा चर्षतेषां मेषा परा भवति ॥ २९ ॥ तिर्यग्बिलं च म
स ऊर्ध्वं बुधो यस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपं ॥ अत्रासं न ऊर्ध्वयः सप्त साकं ये अस्म
गोपा म हतो बभूवुः ॥ तिर्यग्बिलं च मस ऊर्ध्वं बंधन ऊर्ध्वं बोधनो वा यस्मिन् यशो
निहितं सर्वरूपं मत्रा सप्तः ऋषयः सप्त सहादित्य रश्मयो ये अस्व गोपा म हतो
बभूवुर्बिल्यधि देवत मथा ध्यात्वा तिर्यग्बिलं च मस ऊर्ध्वं बंधन ऊर्ध्वं बोधनो वा
यस्मिन् यशो निहितं सर्वरूपं मत्रा सप्तः ऋषयः सप्त संहं द्रियाणि या न्यस्य गोपा
णि म हतो बभूवुर्बिल्यात्मगतिमा चर्षते वा व्याख्याता स्तेषां मेषा भवति ॥ २९ ॥

देवानां भद्राः कर्मसु तां देवानां रातिरभिना निर्वर्ततां ॥ देवानां सख्यमुपसंदिमायं
 देवानां आयुः प्रतिरंजु जीवसं ॥ देवानां वयं कल्याणाय प्रतो जनुगामिना मनुगामिना
 मिति वां देवानां दानमभिना निर्वर्ततां देवानां सख्यमुपसीमं देवयं देवानां आयुः प्रव
 र्धयंतु चिरं जीवनाय विश्वं देवाः सर्वं देवास्तैषामेवाभवति ॥ २९ ॥ ओमासं श्रु
 णी धृता विश्वे देवास्तु ॥ आगतं ॥ दग्धां सां दग्धुः सुतं ॥ अवितां वा वनीया वा मनु
 व्यधृतः सर्वे च देवाः इहा गच्छन्तं दत्तवतः सुतमिति तं दत्तं देकमेवैव देवगा
 यजंतु चंदशतयीषु विद्यते यच्च किंचिद्दत्तं देवतं तं देव्यं देवानां स्तानि युज्यन्तं देव
 विश्वं किं गमिति शाकट्यगिर नन्यतगतस्त्वेव उदेशो भवति वधुरेक इति रशहिप
 दा अकिं गाभूनां शः कारय पञ्चाश्विनमेक किं गमभिनष्टीयं स्तु मकलिं गसाध्या

देवाः साधना तैषामेवाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेन यज्ञमयं जंतुं देवास्तानि धर्माणि प्रथ
 मान्या सन् ॥ ते ह नाकं महिमानः संचंत यज्ञं पूर्वं साध्याः संति देवाः ॥ यज्ञेन यज्ञमयं
 तदेवां अग्निनाग्निमयं जंतुं देवाः अग्निः पशुना सीतमालभंत तेनायं जंतुति च ब्राह्म
 णं ॥ तानि धर्माणि प्रथमान्या सन् ॥ ते ह नाकं महिमानः समसेवंत यज्ञं पूर्वं साध्याः सं
 ति देवाः साधना द्युस्तानो देवगण इति नेरुक्ताः पूर्वं देवयुगमित्याख्या नं वसवो यद्वि
 संतं सर्वमग्निं सर्वभुवि सर्व इति स माख्यातस्मात्पृथिवी स्तानां रंशं वसुभिर्वासव इ
 तिस माख्यातस्मान्मध्यस्तानां वसव आदित्य रश्मयो दिवा सनात्स्माद्युस्तानां स्त
 षामेवाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावो देवाः सदनमकर्मय आजुमुः सर्वं विदं जुषाणाः ॥
 जहि वां सां पवि वां मश्व विश्वे स्मेधं तव सवो यस्तं नि ॥ स्वाग मनानि वो देवाः सुपथान्य

ने० उ०
५९

कर्मयः आगच्छतसवनानीमानिमुखाणाः खादितवन्तः पीतवन्तश्च सर्वेस्मासु धनसमो व
स्तुतितामिषाः पराभवति ॥ ४२ ॥ जम्बा अत्र वसवो रतं देवा उरावुत शिखे मर्जयंत शुभ्राः ॥
अर्वाक्ष्य उरुजयः कृष्णध्वंशो नादुतस्य जम्बो नो अस्य ॥ जम्बाः अत्र वसवो रते रवी
ज्मा पृथिवी तस्यां भवतीति नो तस्मिन् मर्जयंत गमयंत रमयंत शुभ्राः शोभमाना अर्वा च
पनां मयो बहुजवाः कुरुध्वं शृणुत दूतस्य जम्बो नो स्पृष्टिर्बाजिनो व्याख्यातस्तिषामि
षा भवति ॥ ४३ ॥ शंनो भवतु वाजिनो हवेषु देवतातामित इवः स्वकीः ॥ जंभयंतो हि व
क्रं रक्षांसि सजं स्युय वनमीवाः ॥ सुखानो भवतु वाजिनो हवेषु देवतातामित इवः स्व
त इवः सुमित इवः स्वकीः स्वचना इति वा स्वर्चना इति वा स्वर्षिष इति वा जंभयंतो हि व
रकंचरक्षांसि चक्षिप्रमस्य ग्रावयं बमीव दिवाश्वा इति वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यः सा

म्प

५९

सामेषा भवति ॥ ४४ ॥ देवानां पत्नीरुशतीरं वंतु नः प्रावंतु नस्तु जये वा र्जा सतये ॥ याः पा
थिवास्तो योऽभ्यामपि ब्रूतानो देवीः सुहवाः शर्मयच्छत ॥ देवानां पत्न्य उशत्यो वंतु नः
प्रावंतु नस्तु जये पत्य जननाय चान्नसंसननाय च वाः पथिवास्तो योऽभ्यामपि ब्रूतैर्कर्म
णितानो देव्यः सुहवाः शर्मयच्छंतु शरणं तासामेषा पराभवति ॥ ४५ ॥ उत ग्राव्यं तु
देवपत्नी विंशत्यः ॥ ग्राव्यं धिनी राट् ॥ आरोदसी वरुणा नीश्वणो तु व्यंतु देवीर्यः क्रतु
जनीनां ॥ अपि च ग्राव्यं तु देवपत्न्यः ॥ द्वाणां इत्यपत्न्य ग्राव्यनेः पत्न्य शिव्यं धि
नोः पत्नी राट् राजते रोदसी इत्यपत्नी वरुणा नीश्वरुणस्य पत्नी व्यंतु देव्यः कामय
तायः क्रतुः कालो जायानायः क्रतुः कालो जायानां ॥ ४६ ॥ ॥ अथातो युरगना
वसानि पुस्तं हे हे जातां प्रातर्यजध्वं मुखस्तच्चित्रमेता उसाः सुविंशुर्कृष्णो कपाय्यं चानयुजो

ने०३०
६०

वायुहस्तहस्तद्विनेसविताविश्वारूपाणि प्रातर्जितमुदयंविचित्रं कृतेपथस्पथरदं नि
ष्पुतिस्वानरो व्याख्यातो विश्वानरस्य येनापावकेतिचतुर्कैरपरिग्रहः केशिनः
पुनरेहियस्मिन्क्षपावीरवीयद्विद्वान्नीपवित्रवंतउतनोद्विष्यमथवाथातोद्युस्मानी
देवगणाः इमागिरः सप्तऋषयस्तिर्यग्निद्विजोदेवानां भद्रो मासो यज्ञो सुगावो देवा
ज्मयाः भद्रं शनो भवंतु देवानां पत्नीरुतन्नायं तुष्टं नत्वादिशतं ॥ इति नैरु
के द्वादशो ध्यायः ॥ ॥ ॐ ॥ अथेमाअतिसुतयस्त्वावक्षते पिवास्तं प्रत्यग्रव
स्योन्माहाभाग्या देवतायाः साग्निमेव प्रथममाहूतमग्नेद्युभिस्त्वमाशुसृष्टिणि
तियथेतस्मिन्सहैकं न हिल्लक्षणे निमिषश्चनेश इति वरुणस्याथैवेदस्यं ॥ १ ॥
यद्यानंदं ते शतं शतं भूमीरुतस्युः ॥ नत्वावज्जिन्साहसं सूर्या अनुन जातमष्टरं

६०

देसी ॥ यद्दिनं दं दशतं दिवं शतं भूमयः प्रतिमानानि स्युर्नत्वावज्जिन्साहसं मपि सूर्यो
नद्यावापृथिव्यावप्यमृषुवीतामिदं येषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदं चोत्पाकपेगुतं
भिद्राजं तन ॥ १ ॥ स्युर्लघुघोमृगः कर्मगं जनयोपेनोविष्वस्मादिद्रुत्तरः ॥ यदु
दं चोत्पाकपेगुहमिद्राजगमर्तकस्य पुर्लघुघोमृगः कसबद्वादीमृगामृगामालेगे
तिकर्मणः कर्मगमरेजं जनयोपनः सर्वस्माद्यद्रुत्तरस्त्वमेतद्भूमि आदित्यमथे
पादित्यरश्मीनां ॥ २ ॥ विहिसातारसंक्षतुर्नंदे देवमंसत ॥ यजोमेददुषाकपि
र्यः पुष्टेषु मत्सराविष्वस्मादिद्रुत्तरः ॥ यमसंक्षतहिप्रसवार्यनवेदं देवमंसत
यत्रामाद्यद्वाकथिर्यर्धश्चरः पुष्टेषु मत्सरावमसरावमदनसरायिनः स
खायतेः सहतिवा सर्वस्माद्यद्रुत्तरस्त्वमेतद्भूमि आदित्यमथेपादित्योः ॥ ३ ॥ सूर्यो

ॐ
ॐ

वनुमरीतुर्फीतेनोशेवतुर्फीपफीरीका॥उदयुजेवुजेमनामदेरुतामैजुगसु
जरमगयु॥सप्येवेतिहिविधासपिभतिभतोबहताचंतथाभिनोनापिभतो
जभरीमतौराविव्यर्थसुफीतुहतारो॥नेनोशेवतुर्फीपफीरीका॥नितोशस्यापयं
नेनोशनेतेषावनुफीसिमहतारो॥उदयुजेवुजेमनामदेरु॥उदयुजैवुदकजे
स्वरवैसामुदेनामसेवाजेमनेजगमनेजेमनामदेरु॥॥तामैजुगसुजरमगयु॥
पवजुगयुजशरीरशरदमजीर्णमयेषासामस्य॥ ५ ॥तरत्सुमंदीधीवतिधारसुत
स्याधस॥तरत्सुमंदीधीवति॥तरनिसपापंसर्वमदीयस्तोतिधावतिगच्छत्यध
गति॥धारसुतस्याधस॥धारयामिषुतस्यसामस्यमंत्रपुतस्यवाचासुतस्यविषा
युतस्य॥ ६ ॥चत्वारिमुंश्रियेयुंपादोदोशिर्षसमहस्तोअस्याधियावडे

१५

वैष्णोरो रवी निमहो देवो मन्त्रो आविवेश ॥ चला रिश्रंगति वेदा वा एतज्ज्ञा स्वयो स
 पादा इति सबनानि त्रीणि ह्येषा यणी यो हयनी ये सप्त हस्ताः सप्त च्छं हो ति त्रि
 धा बह्वेधा बज्रं मंत्र ब्राह्मणं कर्ण्यै र्ष भोरो रवी ति रो रवण मस्य सबन क्रमेणः ॥
 भिर्ये जुभिः साम भिर्ये देन मग्नि शंसंति यत्तु भिर्यं जति साम भिर्युवंति यमो देव इत्ये
 ष हि महान् देवो यद्यज्ञो मन्त्रो आविवेशे येषा हि मनुष्यानां विशति यजनाय तत्पोत
 तामूयं सतिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वर्यं ज्ञानं पेशं नृणां गारो हति रो रसी ॥ यत्तं ये विश्वतो
 धारं सुविहंसा विते निरे ॥ स्वर्गं च तरे ज्ञानवाने शंसंति ते मुमेव लोकं गतवंत मीहांत नि
 ति ॥ आ गारो हति रो रसी ॥ यत्तं ये विश्वतो धारं सवतो धारं सुविहंसा विते निरे ॥
 येषा वाचः प्रवह्नि ते वी ॥ ८ ॥ चला रिवाक्षर मिता पदा निता नि विदुर्ब्राह्मणा

यमनीषिणः॥ गुहात्रीणिनिहितुर्नगंयानितुरीयं वाचोमनुष्यावदंति॥ चत्वारि
 नाकः पश्मिता निपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायमेधाविनो गुहायां त्रीणिनिहिता
 निनाथं वेदयन्ते गुहागृहे ते स्तुरीयं खरतः कृतमानितानि चत्वारि पदान्योकांशम
 हाव्याहृतयश्चेत्यार्चनामारव्यातेषोपसर्गनिपाताश्चेति वय्याकरणा मंत्रः कल्पो
 ब्राह्मणे चतुर्थीव्यावहारिकीति याज्ञिकाः ऋचोयजुषिसामानि सामानि चतुर्थी
 व्यावहारिकीति नेरुक्ताः सर्पाणां वाग्वयसां शुद्रस्य सरीसृपस्य चतुर्थी व्यावहारिकी
 त्वेकं पशुषु तेषां वै बुध्नेष्वात्मनि वेद्यात्मप्रवादां अथापि ब्राह्मणं भवति सांवावस
 सा चतुर्थीव्यमर्बदेष्टवलांकषु त्रीणि पशुषु तुरीयं यावृथिः सौम्योसारथ्यं तं रं
 क्षे सावायो सावामदेवे यादिविसादित्ये सावहनि सास्तनयित्वा वथ पशुषु ततो यावाग

त्यरिच्यतं तां ब्राह्मणेष्टरधुस्तस्माद्ब्राह्मणा उभयीं वाचं वदंति वाचं देवानां वाचमनुष्या
 णामित्येषा शरस्य॥ ९॥ ऋचोः अक्षरं परमेव्योमयस्मिन् देवा अधिविधे निषेदुः
 ॥ यस्तं न वेद किं मृवाकं पिष्यति य इतद्दिदस्तरं मसमासने॥ ऋचोः अक्षरं परमेव्यवने
 यस्मिन् देवा अधिनिषण्णाः सर्वे यस्तं न वेद किं साः ऋचाक रिष्यति य इतद्दिदस्तरं मस
 मासत इति विदुषोऽपदिशति कतमत्तदेतदक्षरमोमितेषा वागिति शाकपूणिर्कच
 श्वस्यक्षरं परमेव्यवने धीयते नानादेवतेषु चमंत्रं चेतद्वा एतदक्षरं यस्तवीत्रयीवि
 द्यां प्रतिप्रतीतिच ब्राह्मणे॥ १०॥ आदित्य इति पुत्रः शाकपूणेरवर्गं चतियरेनम
 र्चं निप्रसूकमर्वाणिभूतानि तस्य यदन्यमंत्रेऽप्यस्तदक्षरं भवति रश्मयोऽत्रे वाऽच्यते य
 एतस्मिन् धिनिषण्णा इत्यधिदेवतमथाध्यात्मं शरीरमन्त्रः ऋग्यजुर्नयदेनेनाचैति त्र

सूचः सर्वाणां श्रियाणि न स्य परविनाशि यमैतदक्षरं भवतीति श्रियाण्यत्र देवाऽप्यन्तैः
 न्यस्मिन्नात्मन्येकं भवन्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरं न क्षरति न क्षीयते वा क्षरं भव
 ति वा बोक्षरति वा क्षीयानस्योजनोत्पत्त्यकतीतरहर्तनसामान्यादित्ययं मंत्रार्थचित्ताभ्यु
 हाभ्युद्गोपि श्रुति तोषित कृतो न तु पृथक्त्वेन मंत्रानिर्वक्तव्याः प्रकरण एव तु निर्वक्तव्या
 नक्षेषु प्रत्यक्षमस्य नृवरं तपसो वा पारो वर्यं विष्णुं सुखं वेदितुं भूयो विदुः प्रशम्यो
 भवतीत्युक्तं पुरस्तात् अनुभवावाङ्मयिषूकामर्बुद्वाननुवन्कोनः ऋषिर्भवतीति न
 भ्यएतंतर्कं मन्त्रिं प्रायच्छन्मंत्रार्थचित्ताभ्युद्गमभ्युद्गतस्मादादेव किंचान्नूना नोभ्युद्गमा
 र्वन्त इवति ॥ १२ ॥ हृदा तेषु मनसां जवेषु यद्वाह्येणः संयजते सखायः ॥ अत्राह
 त्वं विजंजुर्वेद्याभिरोहं ब्रह्माणां विवरं युते ॥ हृदा तेषु मनसां प्रजं वेषु यद्वाह्येणः

संयजंतं समाख्यानां ऋत्विजो ब्राह्मणं विजंजुर्वेद्याभिर्वेदितव्याभिः प्रहृतिभिरोहं ब्रह्मा
 ण ऊहं ब्रह्माणां ऊह एवां ब्रह्मेति वा सेयं विद्या श्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसा पारमी
 क्ति तयंतं रदि मायुभिर्नृत्तान निर्वक्तव्यं तस्माच्छंदः सुशेषा उपेक्षितव्याः अध्यागमोपो
 पां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ता इत्यमनुभवं नु भवति ॥ १३ ॥ ॥ अथेमायरात्रौ
 यदुदं नो विहिंसोतोः सण्ये वंतरसद्वारिष्टंगाः स्वयंतं अत्राविवागृजो अक्षर आदित्य
 इत्यक्षरं न क्षरति हृदा तेषु त्रयोदशं ॥ इति नैरुक्ते त्रयोदशो ध्यायः ॥ ॥ ०० ॥ आ
 ख्यानं देवतं यज्ञागंवाथा त उर्ध्वमार्गं गतिं व्याख्यास्यामः सर्व आत्मे सुदितस्य हि क
 र्म इष्टायेतदनु प्रवर्तयथेतं महान्मात्मानं मेव गणः प्रवर्ततीति त्रिवरुणमुग्रि
 मादुरित्येषामहानात्मात्मजितो सयात्मानं प्रोवाचीधिरस्मिन्मना जानं वेदा अ

ने०३०
६४

हमस्मि प्रथम जादयेताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मि जन्मना जातं वैराघृतं मे चक्षुरमृतं प
आसन्न ॥ अर्कस्मि धातुरजसो विमानो जे स्वायं मोहविरस्मि नाम ॥ अहमस्मि प्रथम जा
नेतस्य पूर्वदेवभ्यां अमृतं स्युनाभिः ॥ यो मादरीति स ईदवमावा ॥ अहमन्मन्मदं तं प
मि ॥ इति सहजात्वा प्रादुर्वैभुर्वेदं तं व्याजहार यतमात्मानमभ्यात्मजमेतिकं मन्यस्या
आचरन्हेति ॥ २ ॥ अपश्यं गोपा मनि पद्यमानं माचुषं च पृथिविश्चरतं ॥ सप्त धी
वीः स विबुधीर्वसान् आचरीवर्तिभुवने चतः ॥ आचरीवर्तिभुवने चतः प्रियथेयमहानात्मा
सत्त्व लक्षणं सत्परंतदहं तत्वात् तत्वादि लं तदव्यक्तं तदस्पृशं तदरूपं तदरसं
तदगंधं तदमृतं तच्छुक्लं तन्निघोभूतात्मा सैषा भूतप्रकृतिरित्येकं तत्क्षेत्रं तदज्ञानं
क्षेत्रज्ञं मनुष्यान्निगम्य जमथेयमहानात्मा त्रिविधो भवति सत्त्वं रजस्तम इति सत्त्वं तु

६४

मध्ये विभुर्लुङ्गतिष्ठत्यभितोरजस्तमसी इति कामदेवस्तमरत्नं विज्ञातस्य विमुध्यतो विभुर्न
कुर्वतः क्षेत्रज्ञं पृथक्त्वा यत्कथ्यते प्रतिभाति किं गोमहानात्मा तमो किं गोविद्या प्रकाश
किं तमोपि निश्चय किं आकाशः ॥ २ ॥ आकाशगुणं शब्द आकाशो ह्ययुर्दिगुण
स्पर्शं नवायोज्योतिश्चिगुणं रूपेण ज्योतिष आपश्चतुर्गुणारसेनाग्निः पृथिवी पंचगु
णा गंधं पृथिव्या भूतग्रामस्त्वावरजंगमास्तदेतदहं युगसहस्रं जागर्ति तस्या तेषु
पुष्पं नंगा निप्रत्याहरति भूतग्रामाः पृथिवी मपियंति पृथिव्यपआजे ज्योतिर्नय
तिर्वयुं वायुराकाशं आकाशे मनो मनो विद्यां विद्यामहां तमात्मानं महानात्मा त्रि
भां प्रतिभा प्रकृति सा खपिति युगसहस्रं रजिस्त्वेतावहोरात्रां वृजस्वपिर्वर्तते स
कालस्तदेतदहं वर्तियुगसहस्रपर्यंतमहर्हद्ब्रह्मणो विदूरात्रियुगसहस्रांतं ते

होरात्रविरोजनाशुनि॥ ४ ॥ तं पविर्वर्तमानमन्योनुप्रवर्तते स्वष्टा इष्टा विभक्तातिमा
 त्रौहमिति गम्यते स मिथ्या दर्शने दंपावर्कमहाभूतेषु चिरोष्वाकाशाहायोः प्राणश्च
 छुश्च वक्तारं वर्तते जसो द्यः तैह पृथिव्यामूर्तिः पार्थिवस्त्वष्टौ गुणान्विद्यात्रीमातु
 तस्त्रीन्यिततोऽस्ति स्वायुषमज्जानः पितृनस्त्वष्टासंशेषिता निमान्तो न्यपानमि
 यष्टे सोयं पुरुषः सर्वमयं स्वर्गज्ञानेपि क्लृप्तः॥ ५ ॥ स यद्यनुरुध्यते तद्वति यदि
 धर्मो नुरुध्यते तदेवो भवति यदि ज्ञानमनुरुध्यते तदमृतो भवति यदिकाममनुरु
 ध्यते संव्ययत इमां यो नि संदध्यात्तदिदमत्र मत्तं भूयोरतः संवेति श्रेष्ठे षण्णो ५७
 रसो रसाच्छाणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदो मेदस्त्रावास्त्रह्नोऽस्ती न्यस्ति भ्योऽस
 ज्जामज्जानोरेतत्तदिदं यो नोरेतः सितं पुरुषः संभति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शो ६५

णिता निरेके स्त्री भवति श्रुत्यां समेन न पुंसो भवति शुक्रभिन्ने न यमो भवति शु
 क्रशो णितसंयोगां नानृषितसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सोम्यो भवे
 त्येकरात्रोषितं कलेलं भवति पंचग्राह्यं दुयः सप्तरात्रादेशी हि सप्तरात्राहर्बुदं प ६३
 चविंशतिरात्रैः सस्ति तो घनो भवति मांसमात्रात्कठिणो भवति हि मासाभ्यंतरे शिरः सं
 पद्यते मासत्रयेण ग्रीवायादेशी मासचतुष्टेः पात्वादेशः पंचमे मासेन स्वरोमया
 देशः षष्ठे मुखनासिकाक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमं चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्या
 वस्यति नवमे सर्वो गसं पूर्णो भवति॥ मृतश्चाहं पुनर्जीनो जातश्चाहं पुनर्मृतः॥ नाना यो
 नि संहस्त्याणि मयोषिता निया निवे॥ आहारा विविधा भुक्ताः पीतानाना विधास्तृणाः
 ॥ मातरो विविधा रक्षाः पितरः सुहृदस्तथा॥ अनाज्युखः पीड्यमानो जंतुश्चैव स

ने०३०
६६

समन्विता सांख्ययोगसमभ्यस्येतु रुचं वापंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्र
जायते जातश्चैवायुना स्पृष्टस्तत्र स्मरति अन्यमरणमंते च शुभाशुभं कर्म तच्छरी
रस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अद्योत्तरं संधिशतं महाकपालं शिखः संपद्यंतो नोऽश्वपाप
वानिन वस्त्रा युशतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धनतस्त्यारोमाणि कोट्यो हस्यं
सप्तकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा हृषणो हृद्य सुषणो नितो पुरुषमुदपावे
तं नृजपुत्रीं कृष्णां दाहारपानसिक्तत्वाद्नुपचिन कर्मणा वन्यो न्यजायेते इ
तितं विद्याकर्मणा समन्वारमते पूर्वप्रज्ञाचमहान्यज्ञानतमसिमग्नेोत्तरामरण
सुखिपासां शोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेष्व्यास्यमानैर्हृदयेभि
भूयमानः सोऽस्मादाजं वंजवीभावां तं निर्मुच्यते सोऽस्मापान्नं महाभूमिका नच्छरी
नां

६६

गान्धिवेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृतिरधिपरीत्य तेजसं शरीरं कृत्वा कर्मणा नुरुपं फल
मनुभूय तस्य संक्षये पुनरिष्ये लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसा माश्रित्य
विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रेणवे देवोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते भूममभि
यंति धुमाद्रिगजैरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षादक्षिणायणे दक्षिणा
यणोत्पितलोकं पितलोकं चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वा योर्हृदि विंशत्येव शेषधयत्रैत
द्भूतानस्य संक्षयं पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसा मुत्सृज्य विद्या
माश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रेणानोक्तं कर्माणि कुर्वन्ति ते चिरमि संभवन्त्येवोह
रज्ज्भाष्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयनमुदगयनादेव लोकं देवलोकं
हादित्यमादित्याद्देवतं वेद्युताम्नानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसेध

ने० उ०
२७

वन्ति तेन पुनरावर्तने शिष्टादंश्च कायतरुं न जानंति तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह
॥ ९ ॥ न तं विदाय यद्मा जज्ञानान्यद्यच्चा कुमन्तरं बभूव ॥ नीहारेण प्रावृता ज
न्यानासु तप उक्थुशास्त्रं रति ॥ न तं विद्यथा विदुषो यमेव विदुः सो बंदय शरं
मणस्य तिमन्य युष्माकमंतरमन्य देवा मंतरं बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तम
जल्प्या चां तु तप उक्थुशासः प्राणं त्वयै त्यथ गाभिन्धूरं त्य विदुः संः श्रेत्रजम
नुप्रवदं त्यथा हो विदुः संः श्रेत्रज्ञो नुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमार्गं मे सथा समो
भवति तेनासंतति मिच्छेतेन सत्यमिच्छेदेप हि सखात्रेष्ठः संजानाति भूतं भव
द्विष्यति निज्ञानाकस्माज्जायतेः सखाकस्मान्नरव्यतेः सह भूते दिव्ये शरं नेमहा
भूता निसेद्वियाणि प्रजया कर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशमआ

२७

त्वा ब्रह्मा तिस्रस्त्रभूतो भवति साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठते बंधो ज्ञानकृतोथात्मनो म
हती प्रथमं भूतनामधेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हंसः पुमः धनुः वृनः मेघः
रुमिः भूमिः विभुः प्रभुः शुभुः शुभुः वधकं माः सोमः भूतः भुवनं भविष्यत
आर्कः महता न्योमा यशः महः स्वर्गीकाः स्मृतीकाः सृतीकाः सतीकाः सुतीनां गह
नां गभीरां गह्वरां कुं अनीहविः सय्राः सरनं क्रुतं योनिः क्रुतस्य योनिः सुयो
नीरं हविः रयिः सता पूर्णाः सर्वे अक्षिन्तं बर्हिः नामाः सर्पिः अपः पवित्रो य
मतां इदं हेमः स्वः सर्गाः शंबरं अंबरं वियता न्योमा बर्हिः धनं अंतरिक्षं
आकाशं आर्कः पृथ्वी भूः स्वयं भूः अधो पृक्कां सर्गराः समुद्रः तपः तेजः
सिधुः अर्णवः नामिः दक्षः ऊर्ध्वः तवायता किं ब्रह्म वरेण्यं हंसः आत्मा

ने०३०
६८

भवति। नृपुंशुनं। यद्वाहिष्या। शरीराणि। अन्त्यं संकुरुते। युजः। आत्मा। भव
 ति। यदेतन्तन्तयेतमहोतमात्मानमेतानिस्तत्ताभ्येताकृत्तुनुप्रवर्तते॥ ११॥
 सोमः पर्वते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता इथिव्याः॥ जनिता जनिता
 सूर्यस्य जनिनेंद्रस्य जनिनोत विष्णोः॥ सोमः पर्वते सोमः सूर्यः प्रसव
 नाजनिता मतीनां प्रकाशकर्मणा मादित्यरश्मीनां दिवोद्यातनकर्मणा मादित्य
 रश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणा मादित्यरश्मीनां मयेगेतिकर्मणा मादित्यरश्मी
 नां सूर्यः स्वस्वीकरणकर्मणा मादित्यरश्मीनां मिंद्रस्येभ्यः कर्मणा मादित्यरश्मी
 नां विष्णोः प्रकर्मणा मादित्यरश्मीनां मिथ्यधरेवतमया ध्यात्वं सोम आत्मा
 व्यतस्माद्वंद्रियाणां जनिनेत्यर्थः॥ अविनाशो भवति भूतिभिर्विभूत आत्मेया

६८

त्यगतिमाचरे॥ १२ ॥ ब्रह्मादेवानां पदवीः कवीनामुषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां॥
 श्वेनो गृध्राणां खधितिर्नानां सोमः पवित्रमस्येति रभेन॥ ब्रह्मादेवानामित्येव हि ब्र
 ह्माभवति देवानां देवनकर्मणा मादित्यरश्मीनां पदवी कवीनामित्येव हि पदवेनिकवी
 नां कवीयमाना मादित्यरश्मीनां मुषिर्विप्राणामित्येव हि ऋषिणो भवति विप्रा
 णां व्यापनकर्मणा मादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येव हि महान्भवति मृगाणां
 मार्गणकर्मणा मादित्यरश्मीनां श्वेनो गृध्राणामित्येव हि श्वेनो भवति श्वेनो
 गतिकर्मणो गृध्रादित्येव हि गृध्रयत्तस्त्वनकर्मणा यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्त्वधि
 तिर्वनानामित्येव हि स्वयंकर्माण्यादित्यो धनेवनानां वननकर्मणा मादित्यरश्मी
 नां सोमः पवित्रमस्येति रभेन इत्येव हि पवित्ररश्मीनां मस्येति स्त्वयमानस्येति रभेन

सर्वमक्षरमित्यधिदेवतं तथा ध्यात्वा ब्रह्मादेवानामित्ययमपि ब्रह्माभवति दे-
वानां देवन कर्मणा मिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां
कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्ब्रह्माणामित्ययमपि ऋषिणो भवति वि-
प्राणा व्यापन कर्मणा मिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महाभ-
विमृगाणां मार्गण कर्मणा मिन्द्रियाणां श्रेणो गृध्राणामिति श्रेय आत्मा भ-
वति शयायतेर्ज्ञान कर्मणो गृध्राणां द्विषाणि गृध्रतेर्ज्ञान कर्मणो यन एतस्मि-
न्निष्ठस्त्रिस्वधितिर्वनानामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्पनि धत्ते वनानां वन-
न कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रियाणां
त्यतिस्त्र्यमानो यमेवेतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाप्नुते ॥ १३ ॥ निस्त्वा वाच

इत्यतिप्रवृत्तिर्कृतस्य धृतिर्ब्रह्मणो मनीषां ॥ गावो यन्ति गावतिं पृच्छमानाः सो-
मं यन्ति सुतयो वा वशनाः ॥ बद्धिगदितो भवति सति स्त्रो वाचः प्रेरयत्यत्रो यजं-
विस्वामान्यतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मता न्यषल्वेनैतत्सर्वमक्षरमित्य-
धिदेवतं तथा ध्यात्वा ब्रह्मादेवानामित्ययमपि ब्रह्माभवति देवानां देवन कर्मणा मिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां
कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्ब्रह्माणामित्ययमपि ऋषिणो भवति वि-
प्राणा व्यापन कर्मणा मिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महाभ-
विमृगाणां मार्गण कर्मणा मिन्द्रियाणां श्रेणो गृध्राणामिति श्रेय आत्मा भ-
वति शयायतेर्ज्ञान कर्मणो गृध्राणां द्विषाणि गृध्रतेर्ज्ञान कर्मणो यन एतस्मि-
न्निष्ठस्त्रिस्वधितिर्वनानामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्पनि धत्ते वनानां वन-
न कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रियाणां
त्यतिस्त्र्यमानो यमेवेतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाप्नुते ॥ १४ ॥ सोमं गावो धेनुर्वा वशनाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छ-
मानाः ॥ सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमं अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ॥ एत एव
सोमं गावो धेनुर्वा वशनाः कामयमाना आदित्यं यत्नमेव सो-
मे विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः कामयमाना आदित्यं यत्नमेव सोम-

ने०३०
७०
ना
ना

सुतः पूयते अज्यमान एनमेवाकौश्च त्रिष्टुभश्च संनवनेतत एतस्मिन्नादित्यकं
भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा नश्यमा
नानिकामयमान्यात्मानं यं त्यजं मेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा
वससः कृषयश्च संनवनेतान्ये तस्मिन्नात्यन्यकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टं ॥
॥ १४ ॥ अक्रान्तमुद्रः प्रथमे विधुर्धर्मन जनयन्त्र जातु वनस्यराजा ॥ वृषापवित्रे
अधिसानो अय्ये बृहत्सो मोवाह धसुवान इदुः ॥ अत्यकमीत्समुद्रादित्यः पर
मेव्यवनेवर्षकर्मणा जनयन्त्र जातु वनस्यराजा सर्वस्यराजा वृषापवित्रे अधि
सानो अय्ये बृहत्सो मोवाह धसुवान इदुः ॥ १५ ॥ महत्तमो
त्यधिदैवतमथाध्यात्ममत्यकमीत्समुद्रात्मा परमेव्यवने जानकर्मणा जनयन्त्र
जातु वनस्यराजा सर्वस्यराजा वृषापवित्रे अधिसानो अय्ये बृहत्सो मोवाह धसुवान इदुः

७०
वृषापवित्रे

नो महिषश्चकारा पायदुर्भो हृणीत देवान् ॥ अर्धादिद्रेयवमानो भोजो जनयत्स्वये
ज्यातिरिदुः ॥ महत्तमो मोमहिषश्चकारा पायदुर्भो हृणीत देवानाधिपत्यमर्धा
दिद्रेयवमानो भोजो जनयत्स्वये ज्यातिरिदुरादित्य इदुरात्मा ॥ १६ ॥ निभुं द्राणं
समनेव द्रुजो युवानं संनपलितो जगरा ॥ देवस्य पश्यका व्यंमहित्वाद्याममारस
द्यः समाने ॥ विधुं विधमनं शीलं द्राणं दमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदि
त्यागिरतिं सद्यो म्रियते सदिवासमुद्रिते त्यधिदैवतमथाध्यात्मं विधुं विधमनशी
लं द्राणं दमनशीलं युवानं महान्तं पलित आत्मागिरतिरात्रो म्रियते रात्रिः समु
द्रिते त्यात्मगतिमाचष्टं ॥ १७ ॥ साकं जानांसु मथ्यमादुरे कुजं षडिदमाः कृष
यो देवजा इति ॥ तेषां मिष्टानि विहितानि धाम्ना सुखात्रे रजं नु विहता निरुपरा

नं० ३०

७१ वा

सहजातानोषणामृषीणामादित्यरश्मयस्तेषामिष्टानि वाक्रांतानि वाक्रांतानि वा
 गतानि मनानि वा न तानि वा द्विः सहसं मोदंते यत्रैव तानि सप्त ऋषीणानि श्रोतीष्विने
 भ्यः परादित्यं अतायेन स्मिन्नेकं भवंतीत्यधिदेवतमथाध्यात्मैः सहजातानोषणा
 मिष्टियाणां मात्मा सप्तमस्तेषामिष्टानि वाक्रांतानि वाक्रांतानि वागतानि वा मता
 नि वा न तानि वा न्नेन सहसं मोदंते यत्रैव तानि सप्त ऋषीणां शिष्टियाण्येभ्यः परा
 त्माताये स्मिन्नेकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ स्त्रियः सती स्तां उमे पुंस
 आहुः पश्यं दक्षणां विवृतं दधः ॥ कविर्यः पुत्रः स ईमाचिकेत यस्ता विजानातापि
 तुष्पिता सन् ॥ स्त्रियं हनेति ताः शब्दस्पर्शरूपसंगंधहारिण्येस्ता अमुं पुंशब्देन
 निराहारः प्राण इति पश्यन्कष्टान् विजानात्येकं कविर्यः पुत्रः स ईमाजानाति यः स

७१

शा

ना

इमाजानाति सपि तुष्पिता सदिन्यात्मगमाचष्टे ॥ १९ ॥ सप्तार्थगृभी भुवन्स्यरे
 ने विष्णोस्तिष्ठति प्रदिविधं मेणि ॥ ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परि
 भवंति विष्णुतः ॥ सप्तेतानादित्यरश्मीनं यमादिः योगिरतिमध्यस्था नो ध्वंशो
 यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति स
 र्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदेवतमथाध्यात्मैः सप्तेमाः शिष्टियाण्ययमात्मानि
 रतिमध्यस्था नो ध्वंशो यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययं
 ति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीं शिष्टियाणि ज्ञानकर्मणात्मा गतिमाचष्टे ॥ २० ॥
 न विजानीम्यदि बुद्धमस्मिन्निग्यः स न ह्यमनसा चरामि ॥ न हि विजानां बुद्धिमतः
 पुत्रः परिबुद्धयंते यमादित्यो यमात्मा ॥ २१ ॥ अपाङ्ग प्राङ्-तिस्वयं गृभीतो मे

मासयोकि॥

ह्योमर्त्योऽविवेश॥ ताशब्दताविष्वनीनादिव्यंतायै न्यविकुर्ननिचिकुर्या॥ अपां
 वयति प्रांचयति सधयागुभीतोमर्त्ये आदित्योमर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शब्दज्ञा मित्रे दि
 श्वगमिनो बडुगामिनो वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमि सधि देव नमथा ध्यात्वं मयांचयति
 प्रांचयति सधयागुभीतोमर्त्ये आत्मा मर्त्येन मनसा सह तौ शब्दज्ञा मित्रे दिश्वगमिनो
 बडुगामिनो वा पश्यत्यात्मानं न मनसा स्यात्मगतिमाचरे ॥ २३ ॥ तदिदं स भुवनेषु ज्ये
 ष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृणाः ॥ सद्योजज्ञानो निरिणानि शूद्रानुयं विश्वे मदेयुमी ॥ त
 त इवतिभूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमादित्यं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृणां दीप्तिं नृणां सद्योजज्ञानो
 निरिणातिशूद्रनितिरिणातिश्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावांनुमदं नित्यं विश्वकृमादित्यं
 देवतमथा ध्यात्वं त इवतिभूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठमव्यक्तं तजो जायत उग्रस्त्वेष नृणां

ज्ञाननृणाः सद्योजज्ञानो निरिणातिशूद्रनितिरिणातिश्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावांनु
 मदं नित्यं सर्वकृमादित्यं स्यात्पगतिमाचरे ॥ २३ ॥ को अरायुं के धुरिगाः कुतस्युशि
 मावतो भामिनो इहं गायुः ॥ आसन्नं बृहत्सोमयो भूतय एषां भूया मृणधूस
 जीवात् ॥ क आदित्यो धुरिगायुं के रश्मीन्क मेवंतो भानुमतो दुराधर्षो न सून्य सु
 नवंती बूनिषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदकथं स जीवती त्वधिदे
 वतमथा ध्यात्वं क आत्मा धुरिगायुं के इन्द्रियाणि क मेवंतो भानुमतो दुराधर्षो
 न सून्य सुनवंती बूनिषुणवंति मयो भूनि सुखभूनि य इमं संभृतं वेदचिरं जीवती
 स्यात्पगतिमाचरे ॥ २४ ॥ क ईषते तु ज्येते को बिभाय को र्मसंतु संतु मिदं को
 अंति ॥ क लोकायु क र्मायो न रायेधि ब्रवतु नै ३ को जननीय ॥ क एव गच्छति को

ने०५०
७२

दशतिकोविभेनिकोमंसतेसंतमिंद्रकलोकायापस्यार्थमहतेचनेत्तारणायम
णीयायदशनीयाध२५॥कोअग्निमीदृहविद्यतेनस्तुनायजाताऋतुभिर्धुवे
भिः॥कस्मेदेवा आवहानाशुहोमुकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः॥कआदिसंपूर्य
तिहविषाचघृतेनचस्तुचायजाताऋतुभिर्धुवेभिरितिकस्मेदेवावहानाशु
होमार्थाःकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवःकल्याणद्वयधेदेवनमयायात्वंक
आत्मानंपूरयतिहविषाचघृतेनचस्तुचायजाताऋतुभिर्धुवेभिरितिकस्मेदेवा
आवहानाशुहोमार्थाःकोमंसतेवीतिहोत्रःसुप्रज्ञःकल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगति
माचक्षे॥ २६॥त्वमंगप्रशंसिषोदेवःशविषमर्त्य॥नत्वदयोमघयन्नस्तिम
डितेइब्रवीमिनेवच॥त्वमंगप्रशंसीदिवःशविषमर्त्यनत्वदयोस्तिमघयन्त्या

वा

७३

तावापाठयितावाजेतावासुखयितावेदब्रवीमिनेवचस्तुनियुक्ता २० ॥
हंसःशुचिषट्सुरंनरिषुसहोतीवेदिषदतिथिर्दुरोणसत्॥नृषद्वरसदनुस
ह्यीमसद्व्यागाजार्कतजाअदिजाऋतं॥हंसइतिहंसाःसूर्यरश्मयःपर
मात्मापरंज्योतिःपृथिवीव्याप्तेतिव्याप्तसर्वव्याप्तवननुकर्मणानभ्यासेनादि
त्यमंडलेनेतिययतीर्तिलोकोत्ययतीर्तिहंसयंययतीर्तिहंसाःपरमहंसाःपर
मात्मासूर्यरश्मिभिःप्रभृतगभीरवसतीर्तित्रिभिर्वसतीनिवारिषिर्वसतीति
वावद्विर्वसतीनिवासवर्णरेताःपूषागभीरिभेतिरिभंतावनकुटिलानिकुटं
तारिभंतांनरिषाचरत्यथातुरिषाचरदितिदिविमुविगमनंवासुभानुसुप्र
भूतोहोनादित्यस्यगतामवत्यतिथिर्दुरोणसत्तवेदुरोणसद्वंसवैरसावि

कथयति रश्मिर्विकथयति वदति विकथयति वननं भवं यच्च गोजा अङ्गिगोजा
परित्रिगोजा सर्वगोजाः कृतजा बहुशब्दा भवन्ति निगमो निगम्यति भनय
वे निर्वचनाय ॥ २८ ॥ ह्यसुपर्णास्युजा सर्वाया समानं हंसं परिपश्यते ॥
तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वयं न भनयन्त्या अभिवाकशीति ॥ ह्यहो प्रतिष्ठितो सुहृ
तौ धर्मकर्तारौ दुःसूतपापं परितो रकमित्याचक्षंतं सुपर्णास्युजा सर्वाय
त्यात्मानं दुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीरं हवतज्जायंतं हंसं रक्षशी
रं हंसं पक्षो प्रतिष्ठापयति तयोरन्यदुक्तान् मनभनयन्त्यं सत्पतां सलोक
नाम्मुतेय एवं वेदा न्न मनभनयन्त्या अभिवाकशीतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २९
आयो ह्यदप्यभिरीक्षितो भयं शमिष्यती भाग्यं यं जुषस्व ॥ नृप्रांते कुर्मातु

कस्येव योषा भागस्तपेदं वसेयीतु पापमिव ॥ आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्ती
र्थभिः शक्रप्रतैरीकितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्धर्ममनोयज्ञभागमस्मीयामभागावि
द्रेजुषस्तत्तामेवं मातुलयोगकन्या भागं सत्केवसायां देवतास्तास्तु तज्जनेश
क्रं निदर्शनं ॥ ३० ॥ विप्रं विप्रास्तो वसे देवं मतीं स कृतये ॥ अग्निं गीर्भिर्हवामहे ॥
विप्रं विप्रास्तो वसे विदुर्वैरविने वेदिन्यं विमलशरीरेण वायुनाविप्रस्तु ह्ययं नि
लयस्त्रितमकारसंहितमुकारं पूरयेन्मकारमिलयं गतं विप्रं प्राणे बुद्धिं दुस्ति
कैविकसितं वद्वितेजः प्रभं कनकपद्मं शमूतशरीरममृतजालस्थितं ममृतवा
चा मृतमुखे वदंति ॥ अग्निं गीर्भिर्हवामहे ॥ अग्निं संवोधयेदग्निः सर्वा देवता
र्तितस्यो नराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३१ ॥ जातवेदसे सुनवामुसोमं मराठीयतो

निरहानि वेदः ॥ सनः पर्वदति दुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः ॥ जातवेद
 स इति जातमिदं सर्वं स च राचरं स्थितु स्यति प्रलयं न्यायेनाच्छाद्य सुनवामसोम
 मिति प्रसवेनाभिषक्त्यं सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञमिति स्मोनिश्चयेनि
 दहति दहति भस्मीकरोति सोमो दददित्यर्थः ॥ सनः पर्वदति दुर्गाणि दुर्गमनानि
 स्वानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कणं धारो नावेव सिंधोः स्य दानान्तरं जलदुर्गा
 महाकृत्तांतरयति दुरितात्यग्निरिति दुरितानि तारयति तस्यैषा पराभवति
 ॥ ३२ ॥ इदं ते न्याभिरसमानमुद्दिष्टोः काश्रुसिंधुं प्रवहंति न च ॥ स पर्पो जीर्णो
 मित्युत्तं जेहोति पापं स गिरि स्कोभ्युपेत्य ॥ इदं ते न्याभिरसमानाभियोः काश्रु
 सिंधुं पतिरुत्थानं ग्रावहंति सर्पो जीर्णमिव स पेत्य चं न्यजति पापं त्यजं त्याप

आघोते स्नासामेषाभवति ॥ ३३ ॥ अंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं ॥ पुर्वारु
 कर्मिवर्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ अंबको रुद्र इत्यंबकं यजामहे सुगं
 धिसंगंधिं सुगंधिं पुष्टिवर्धनं पुष्टिकारकमिदं वीरु कर्मिवर्धनं वं धनं राशे
 धनान्मृत्योः सकाशान्मुचस्व मां कस्मादित्येषा मितरेषा पराभवति ॥ ३४ ॥
 शतं जीवशरदो वर्धमानः शतं हेमताच्छतं मुवसंताम ॥ शतमिदं ग्नी स विता
 बहु स्पतिः शतायुषाह विषे मं पुनर्दुः ॥ शतं जीवशरदो वर्धमानः स्य विनिगमो
 भवति शतमिति शतं दीर्घमायुर्मेरुत एना वर्धयंति शतं मे न मे व शतायुः
 न भवति शतमनंतं भवति शतमेव वर्धयंति शतमिति शतं दीर्घमायुः ॥
 ॥ ३५ ॥ मातरा धांसि मातृकृतयो वसोऽस्मान्कदा च नारभन् ॥ विद्वांच नु

ने० ३०
१६

ममिमीहिमानुषवर्षनिवर्षणिभ्युः॥ माचते धामानि माचते कष्टचनः
समिधुः सर्वाणि प्रज्ञानान्युपमानार्थमनुष्यहितोयमादित्योयमात्मथेतदनु
प्रवर्तयथेतन्महान्तमात्मानमेवर्षणः प्रवर्तते वैश्वकर्मुणे देवानां नुवयं जा
नोनासदासीन्नासदासीत्तदानीमितिर्वसेषात्मजिज्ञासासिंवा सर्वभूतजिज्ञा
सां ब्रह्मणः सादिष्टं सरूपतां सलोकतां गमयति य एवं वेद नमो ब्रह्मणे मह
ते भूताय नमः पारस्कराय नमो यास्कार्य ब्रह्मशुक्लमसीय ब्रह्मशुक्लमसी
य ॥ ३६ ॥ ॥ ग्याख्यातमग्निरस्मिजन्मना पश्यणोपा माकाशगुणः स्त
परिवर्तमानं स यद्यनुसृज्यते हो नरमयये हि सां सु सृज्यं न तं हं सो यमः
सामः पवते ब्रह्मा देवानां तिस्रो वाचः सोमं गावोऽक्रान्महतसो माविधुं दृष्ट्वा ॥ ३६ ॥

मात्रि सां प्रयेति सा

साकं जानांस्त्रियः सतीः ससार्धं न विजानां पपाङ् प्राडेतितदिदार्सको अययु
क्तैर्कईषते को अग्निमीदृत्वमंगहंसः शुविषदसुपणीः पाहीद्विप्रं विप्र्रासो
जातवेदस इदं ते न्याभिरुच्यं च कंरातं जीवमातेरा धांसं प्रविशते ॥ ॥ सीति
इति निरुक्ते चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीविश्वेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥
संवत् १९१७ शके १९८२ माघशुक्लपंचमी युक्त ५ मृगशिरा तदिने गाडमि
लोपनामक बाळं भूदेनालिखितं ॥ ग्रंथसंख्या १२२५ ॥ ॥

५० सं०
६२७१

॥ इति नैरुक्त उत्तर पत्रक समाप्तः ॥

